

บทที่ 4

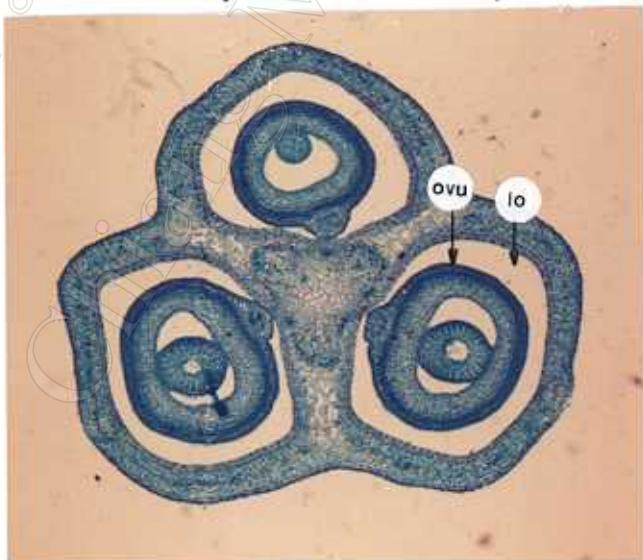
ผลการทดลอง

4.1. การทดลองที่ 1 การถ่ายทอดลักษณะพันธุกรรม

การพัฒนาพันธุ์ไปยังเชิงจำนวน 6 พันธุ์คือ FS1 (คงสีเขียวพู) FS2 (คงสีเหลืองจุดแดง) FS3 (คงสีแดงขนาดเล็ก) FS4 (คงสีแดงขนาดใหญ่) FS5 (คงสีขาว) FS6 (คงสีเหลือง) ได้ผลดังนี้

1.1 การติดเมล็ด

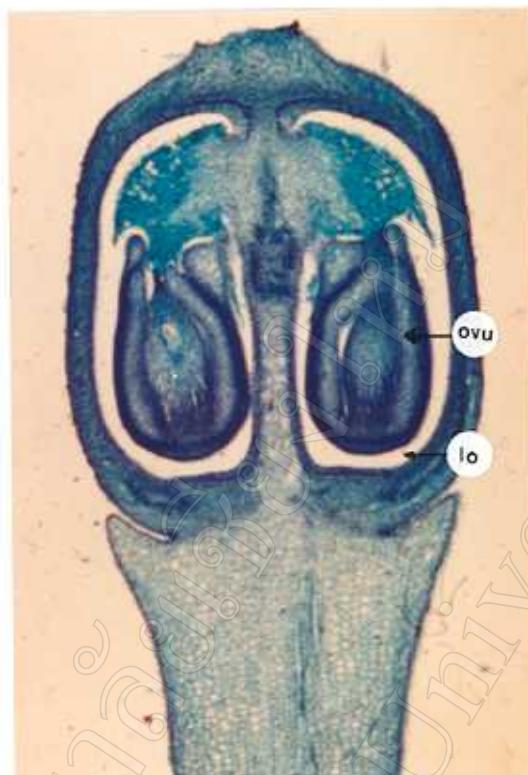
การพัฒนาไปยังเชิง ทั้งพัฒนาเร็วและพัฒนาช้า พบว่า FS5 และ FS6 ไม่ติดเมล็ด หรือติดเมล็ดแต่มีจำนวนน้อยมากจึงไม่ได้นำมาศึกษา ส่วนคุณสมบัติ ฯ ติดเมล็ด เมล็ดแก่หลังการพัฒนา เกสร ได้ใช้เวลา 26 - 35 วัน เมล็ดจะแก่และคิดตัวออกจากฝัก ฝักจะร่วงจากกรงไว้ ซึ่งตามปกติในคงของไปยังเชิงมีรังไว้ 1 อัน อยู่หน้าส่วนอื่นของคง (superior ovary) ภายในรังไว้ แยกเป็น 3 - 4 ช่อง (locule) แล้วแต่พันธุ์ ภายในช่องรังไว้บรรจุไข่อ่อน (ovule) 1 ในต่อ 1 ช่องรังไว้ (ภาพที่ 1 และ 2) ภายในจะทำการปฏิสนธิ ไข่อ่อนเจริญเปลี่ยนแปลงไปเป็นเมล็ด (seed) ดังนั้น ในคงของไปยังเชิง 1 คงจะได้เมล็ดมากที่สุด 3 - 4 เมล็ด หลังจากนั้นนำเมล็ดที่ได้ไปเพาะและปลูกให้เจริญเดินทางจนออกคง พบว่า มีการอثرรุคของเมล็ดในแต่ละคุณสมบัตินี้ (ตารางที่ 1)

ภาพที่ 1 ภาพตัดขวางของรังไว้ไปยังเชิง

ovu - ovule

lo - locule

ภาพที่ 2 ภาพตัดตามยาวของรังไข่ปีบเชียง

ovu - ovule

lo - locule

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมดicitและเปอร์เซ็นต์การอญ่ารอดของปีบเชียง

ทั้ง 7 คุณสมบัติ

คุณสมบัติ	เปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมดicit	ระยะเวลาตั้งแต่ผสมถึงเมล็ดเก็บ(วัน)	ระยะเวลาใน การจด (วัน)	เปอร์เซ็นต์การ จด	เปอร์เซ็นต์ การอญ่ารอด
FS1 ⊗	28	35	10	53.57	53.33
FS2 ⊗	30	30	8	50.00	0
FS4 ⊗	78	35	10	67.95	54.72
FS1xFS2	18	28	8	88.89	75.00
FS1xFS4	58	28	8	58.62	85.00
FS2xFS4	50	30	7	52.00	84.62
FS3xFS4	38	26	6	68.42	57.69

หมายเหตุ : ⊗ - selfing

จากตารางที่ 1 การพสม โป๊ปเยียน 7 คู่ผสม พบว่า คู่ผสมที่มีติดเม็ดมากที่สุด คือ FS4⊗ มีเปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมติดทั้งหมด 78 เปอร์เซ็นต์ และคู่ผสมที่ติดเม็ดน้อยที่สุดคือ FS1xFS2 มีเปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมติดทั้งหมด 18 เปอร์เซ็นต์ ใช้ระยะเวลาตั้งแต่ผสมจนถึงเม็ดแก่จำนวน 26 วัน ในคู่ผสม FS3xFS4 และใช้เวลานานที่สุด 35 วัน ในคู่ผสม FS1⊗ กับ FS4⊗ เมื่อนำมาเฉลี่ยที่ได้จากการพสมไปเพาะในวัสดุเพาะ ต้นกล้าเริ่มงอกในเวลา 6 - 10 วัน เปอร์เซ็นต์การงอกสูงสุด 88.89 เปอร์เซ็นต์ ในคู่ผสมระหว่าง FS1xFS2 และน้อยที่สุดในคู่ผสม FS2⊗ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การงอกเพียง 50 เปอร์เซ็นต์ หลังจากที่ต้นกล้าเจริญเติบโตจนกระหั่นเมื่อใบจริง 2 - 3 ใบ จึงขยับไปปลูกในวัสดุปลูก พบว่าต้นกล้าที่สามารถเจริญเติบโตจนออกดอกໄດ้สูงสุดในคู่ผสมระหว่าง FS1xFS4 จำนวน 85 เปอร์เซ็นต์ แต่ต้นกล้าที่ได้จาก FS2⊗ ไม่สามารถเจริญเติบโตได้หลังจากขยับ เนื่องจากต้นกล้าที่ได้ไม่สมบูรณ์แข็งแรง

1.2 การกระจายตัวของพ่อและแม่

คู่ผสมที่สามารถติดเม็ด และมีการเจริญเติบโตจนกระหั่นออกดอกໄດ้มี 2 คู่ผสม คือ FS1⊗ และ FS4⊗ พบว่า ลูกผสมที่ได้มีดักษณะต่าง ๆ แตกต่างไปจากต้นพ่อและแม่ ทั้งในด้านขนาดดอก จำนวนดอกต่อช่อดอก ความยาวก้านดอก ขนาดก้านดอก และความคงทนของดอก ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของขนาดดอก จำนวนดอกต่อช่อดอก ความยาวก้านดอก ขนาดก้านดอก และความคงทนของดอกของลูกผสมที่เกิดจากการพสมตัวของของ โป๊ปเยียน

คู่ผสม	ขนาดดอก*	จำนวนดอก/ ช่อ(ดอก)	ความยาวก้าน ดอก(ซม)	ขนาดก้านดอก (ซม)	ระยะเวลาตั้งแต่ออกเริ่ม งานจนถึงดอกboro (วัน)
FS1	2	8	5.00	0.20	35
FS4	3	32	6.50	0.40	33
FS1⊗	2	8.00	6.75	0.29	28
FS4⊗	2	8.40	5.75	0.34	30

หมายเหตุ อายุต้นพ่อแม่มากกว่า 1 ปี อายุคันลูกน้อยกว่า 1 ปี

* ขนาดดอก (1 - 4) แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางของดอกดังนี้

1 - ขนาด 1.0 - 1.9 ซม

2 - ขนาด 2.0 - 2.9 ซม

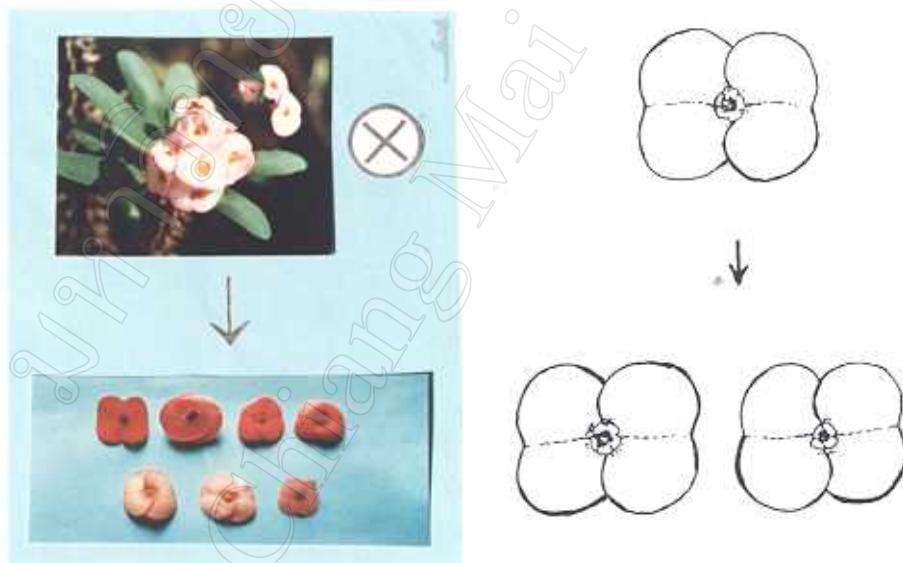
3 - ขนาด 3.0 - 3.9 ซม

4 - ขนาด 4.0 - 4.9 ซม

1.2.1 อุกที่เกิดจากการผสมตัวเองของ FSI

การศึกษาการกระจายตัวของพ่อและแม่โดยดูจากอุกผสมที่เกิดจากการผสมตัวเองของ FSI ซึ่งมีคอกสีชมพู พบว่า มีปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมดีค 28 เปอร์เซ็นต์ เมื่อนำไปเพาะปลากฎว่ามีดีนักล้างออกเพียง 53.57 เปอร์เซ็นต์ และหลังจากนำดีนักล้างทิ้งอุกจะรังน้ำในช่วง 2 - 3 ใบ ไปปลูกให้เจริญเติบโตจนออกดอกได้มีเพียง 53.33 เปอร์เซ็นต์ บันทึกการเจริญเติบโตในด้านขนาดคอก สีของคอก จำนวนคอกต่อช่อดอก ความขาวก้านคอก ความคงทนของคอก รูปร่างใบ จำนวนหนาม แสดงในตารางที่ 2 และภาพที่ 3

รูปร่าง ขนาดและสีของคอกของอุกผสมที่เกิดจากการผสมตัวเองของพันธุ์ FSI (สีชมพู) พบว่า มีความแปรปรวนมากดังแสดงในภาพที่ 3 โดยมีรูปร่างทั้งที่ปลายกลีบคอกเว้าหรือมนที่กึ่งกลางกลีบ อาจจะมีร่องพับเป็นร่องทำให้เกิดเป็นดึงแหลมเล็ก ๆ เช่น โคนกลีบมีหลายแบบ เช่น ข้อนทับกันหรือไขว้กัน ส่วนสีคอกมีดึงแต่สีแดง สีแดงอ่อน สีชมพู และสีชมพูอ่อน

ภาพที่ 3 แสดงขนาด รูปร่างและสีคอกของอุกผสมที่เกิดจากการผสมตัวเองของปืี้ยเชียงพันธุ์ FSI

รูปร่างใบของอุกผสมมีลักษณะแตกต่างกัน คือใบมีลักษณะเรียวยาว อ้วนสั้น ปลายเรียว ปลายมน ขอบหยัก หรือขอบเรียบและความเข้มของลักษณะในภาพที่ 4 ส่วนจำนวนหนานของอุกผสมแบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ หนานเดี่ยว หนานคู่ และหนานกลุ่ม ดังแสดงในภาพที่ 5

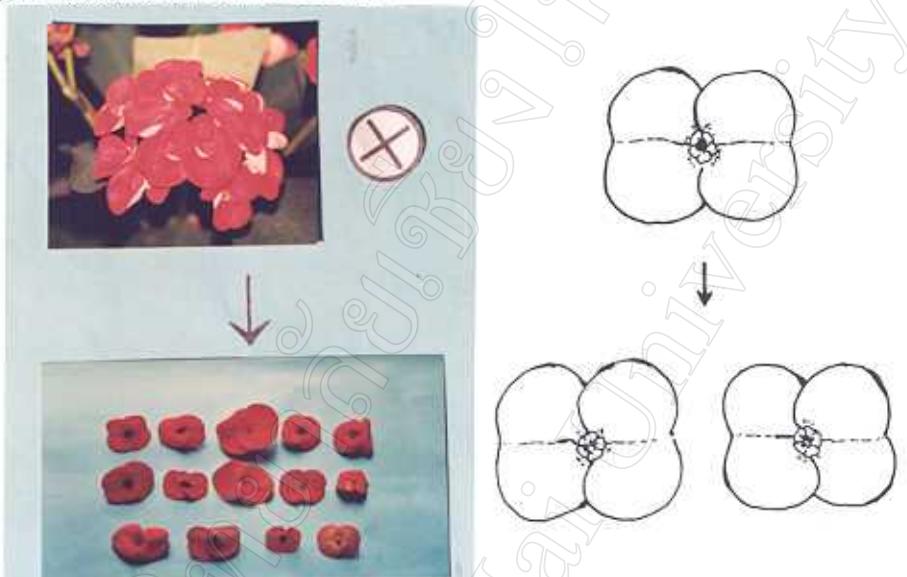
ภาพที่ 4 แสดงรูปร่างใบของต้นอุกผสมที่เกิดจากการผสมตัวองของปีชีบันพันธุ์ FS1

ภาพที่ 5 แสดงจำนวนหนานของต้นอุกผสมที่เกิดจากการผสมตัวองของปีชีบันพันธุ์ FS1

1.2.2. ลูกที่เกิดจากการผสมตัวเองของ FS4

การศึกษาการกระจายตัวของพ่อแม่ โดยดูจากลูกผสมที่เกิดจากการผสมตัวเองของพันธุ์ FS4 (คอกสีแดง) พบว่ามีเปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมติดทั้งหมด 78 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตเพียง 54.72 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1) ผลการศึกษาของขนาดคอก จำนวนคอกต่อช่อง ความยาวก้านคอก ขนาดก้านคอก และความคงทนของคอก แสดงในตารางที่ 2 รูปร่างคอก สีคอกและความเข้มของสี แสดงในภาพที่ 6

ภาพที่ 6 รูปร่างคอกและความเข้มสีของลูกผสมที่เกิดจากการผสมตัวเองของปีบีชีนพันธุ์ FS4

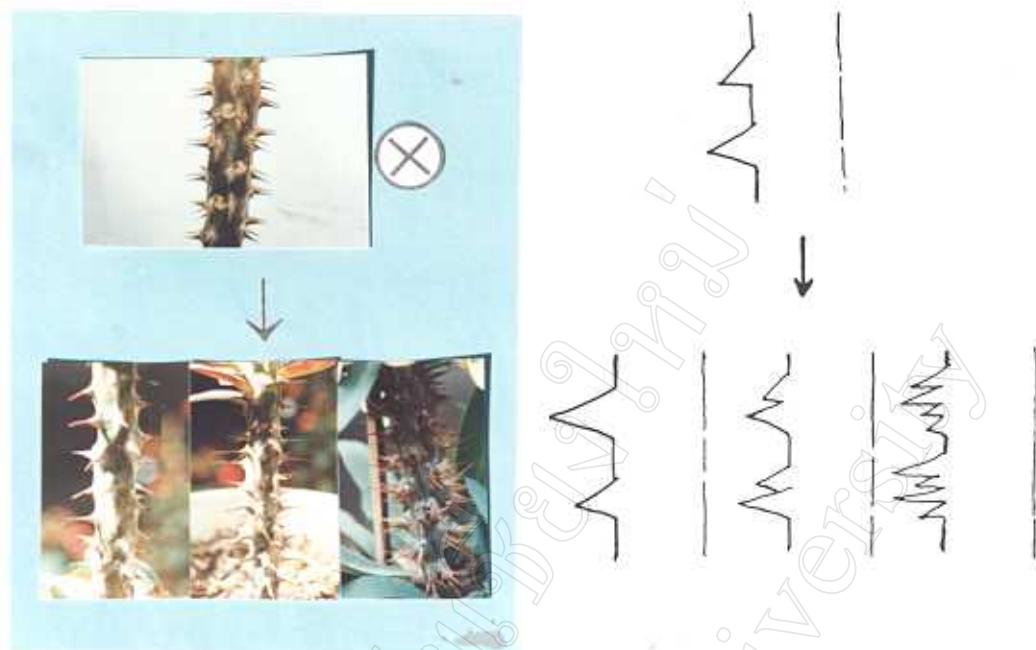
จากภาพที่ 6 พบว่าลูกผสมที่เกิดจาก FS4 (คอกสีแดง) มีขนาดและรูปร่างคอกแตกต่างกัน เช่น ปลายกลีบเว้าหรือมน ที่กึ่งกล่างกลีบคอกอาจมีรอยพับเป็นร่อง ทำให้เกิดเป็นดิ่งแหลมเล็ก ๆ ชื่น โคนกลีบมีลายแบบ เช่น ซ้อนกันหรือไขว้กันกัน มีดั้งเด่นขนาดเล็กจนดึงขนาดใหญ่ โดยที่ ความเข้มของสี และจำนวนต้นของสีต่าง ๆ แสดงในแผนผัง ดังนี้

รูปร่างใบของถูกผสมมีความแปรปรวนทั้งรูปร่างและขนาดได้แก่ ในขนาดใหญ่ โคนเรียวปลายมน ในอัตราคลื่น ในเรียวเล็ก ดังแสดงในภาพที่ 7 ส่วนจำนวนของหนามของถูกผสมของพันธุ์ FS4 (หนามเดียว) สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ หนามเดียว หนามคู่ และหนามกลุ่ม (ภาพที่ 8) จำนวนต้นของลักษณะหนามต่าง ๆ แสดงในแผนผังดังนี้

ภาพที่ 7 ความแปรปรวนของรูปร่างใบถูกผสมที่เกิดจากการผสมตัวอ่อนของโป๊ยเจียนพันธุ์ FS4

ภาพที่ 8 จำนวนของหนามของลูกพุ่มที่เกิดจากการผสมตัวเองของ ปีบเชียนพันธุ์ FS4

1.3 การถ่ายทอดลักษณะจุดประบนกลีบดอก

การศึกษาการถ่ายทอดลักษณะจุดประบนกลีบดอกของ ปีบเชียน โดยดูจากลูกพุ่มที่ได้จากการผสมระหว่างพันธุ์ FS1 (ดอกเต็มพู) กับ FS2 (ดอกสีเหลืองจุดแดง) และระหว่างพันธุ์ FS2 กับ FS4 (ดอกสีแดง) ซึ่งมีขนาดดอก จำนวนดอกต่อช่อดอก ความยาวก้านดอก ขนาดก้านดอก และความคงทนของดอก ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของขนาดดอก จำนวนดอกต่อช่อ ความยาวก้านดอก ขนาดก้านดอก และความคงทนของดอกของลูกพุ่มระหว่าง FS1, FS2 และ FS4 ของ ปีบเชียน

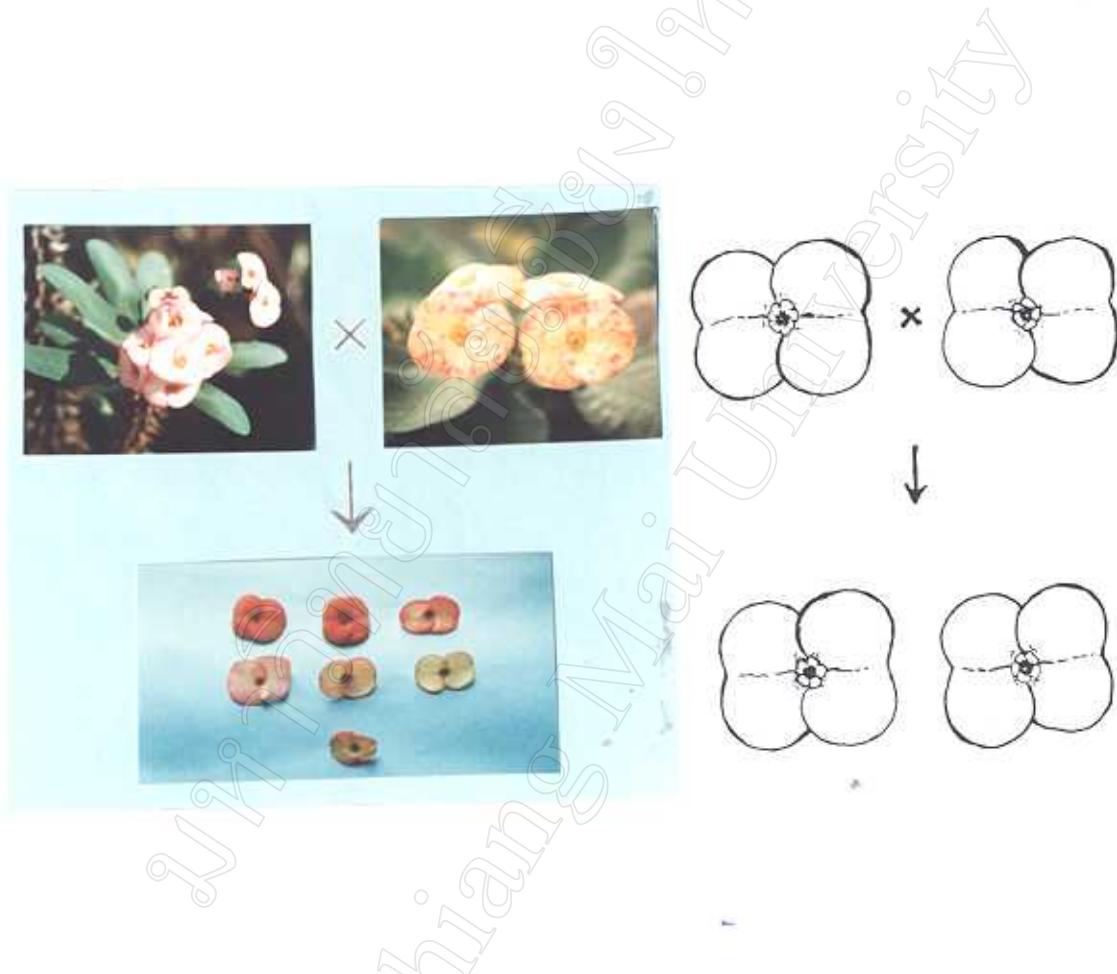
คุณสมบัติ	ขนาดดอก*	จำนวนดอก/ช่อ (ดอก)	ความยาวก้านดอก (ซม.)	ขนาดก้านดอก (ซม.)	ระยะเวลาทั้งหมดออกเริ่ม บานจนสิ้นดอกประโยชน์ (วัน)
FS1	2	8	5.00	0.20	35
FS2	2	4	5.10	0.30	30
FS4	3	32	6.50	0.40	33
FS1 x FS2	2	8.40	5.73	0.34	28
FS2 x FS4	2	3.47	5.39	0.30	30

หมายเหตุ : อายุของเดือนพ่อแม่มากกว่า 1 ปี และอายุของลูกน้อยกว่า 1 ปี

* ขนาดดอกดูท้ายตารางที่ 2

1.3.1 สูกผสมระหว่างพันธุ์ FS1 x FS2

การผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์ FS1 x FS2 พบว่ามีเปอร์เซ็นต์คอกที่ผสมติดทั้งหมด 18 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการอยู่รอด 75 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1) สูกผสมระหว่างพันธุ์ FS1 x FS2 รูปร่างดอกนี้ทั้งป้ำาขกลิ่นเว้าหรือมน ที่กึ่งกลางกลีบดอกอาจมีร่องพันเป็นร่องทำให้เกิดเป็นดิ่งแหลมเล็ก ๆ โคนกลีบมีลายแบบ เช่น ซ้อนทับกันหรือไขว้กัน ดังแสดงในภาพที่ 9

ภาพที่ 9 ลักษณะความแปรปรวนของรูปร่างและสีคอกของสูกผสมระหว่างพันธุ์ FS1 x FS2

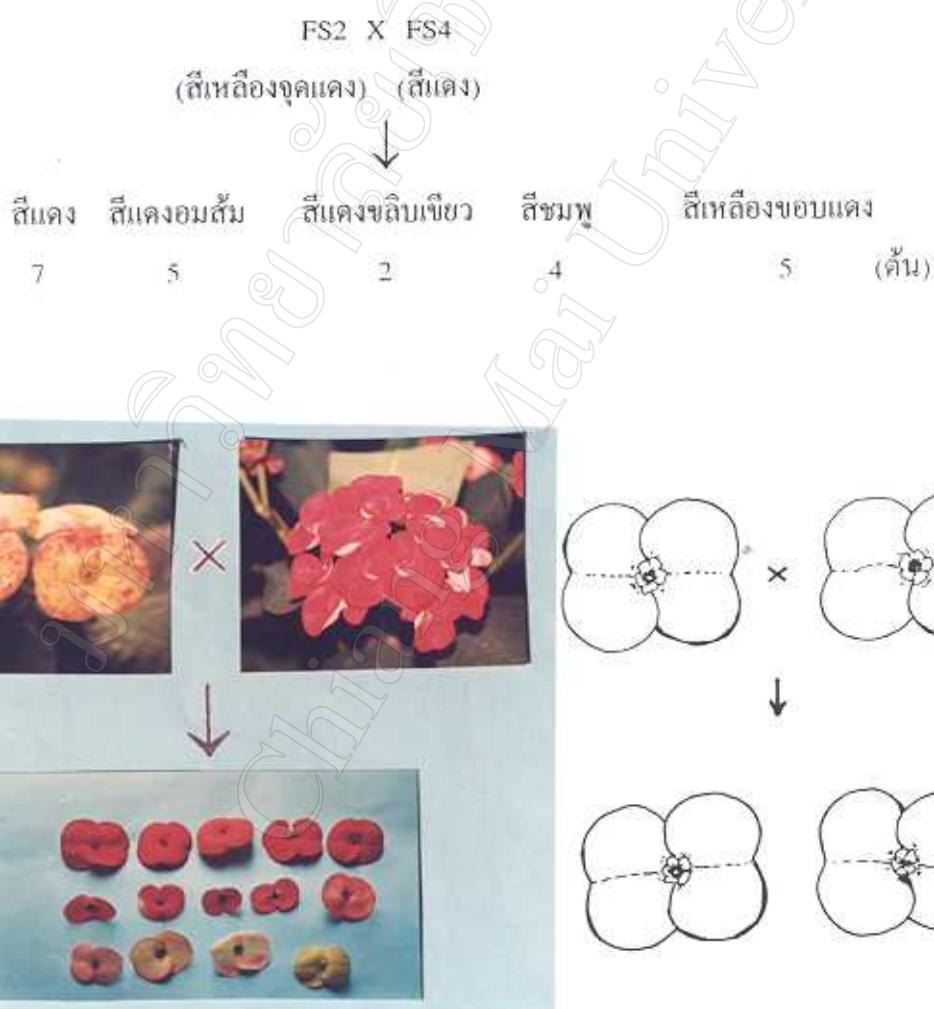
สีและความเข้มของสีซึ่งมีความแปรปรวนมาก จำนวนด้านในแต่ละสีแสดงในแผนผังดังนี้

1.3.2 ลูกผสมระหว่างพันธุ์ FS2 x FS4

จากการผสมระหว่างพันธุ์ FS2 x FS4 พบว่ามีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ด 50 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์การอับสูตรอค 84.62 เปอร์เซ็นต์ ผลการศึกษาลักษณะต่าง ๆ ของดอกแสดงในตารางที่ 3.

รูปร่างดอก สีและความเข้มของสีดอก (ภาพที่ 10) รูปร่างดอกของลูกผสม มีห้องดอกที่มีปลายกลีบเว้าหรือมน ที่กึ่งกลางกลีบดอกมีรอยพับ ทำให้เกิดเป็นติ่งเล็ก ๆ ชื่น ที่โคนกลีบจะซ้อนทับกันหรืออาจจะไขว้ทับกัน โดยมีสีของดอกตั้งแต่สีแดง สีแดงปนส้ม สีแดงเหลือง เขียว สีชมพู สีเหลืองขอบแดง โดยจำนวนด้านที่มีสีดอกต่าง ๆ แสดงในแผนผังดังนี้

ภาพที่ 10 ความแปรปรวนของขนาด รูปร่างและสีดอกของลูกผสมระหว่างพันธุ์ FS2 x FS4

1.4 การถ่ายทอดสีของคอกอก

การถ่ายทอดสีของคอกอก โดยศึกษาจากลูกผสมที่เกิดจากการผสมระหว่างพันธุ์ FS1 x FS4 มีปอร์เช่นต์คอกอกที่ผสมติด 58 เปอร์เซ็นต์ มีปอร์เช่นต์การรอดชีวิต 85 เปอร์เซ็นต์ ผลการศึกษานาดคอกของลูกผสมแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของนาดคอก จำนวนคอกต่อช่ อ ความยาวก้านคอก ขนาดก้านคอก และ ความคงทนของคอกของลูกผสมระหว่าง FS1 และ FS4

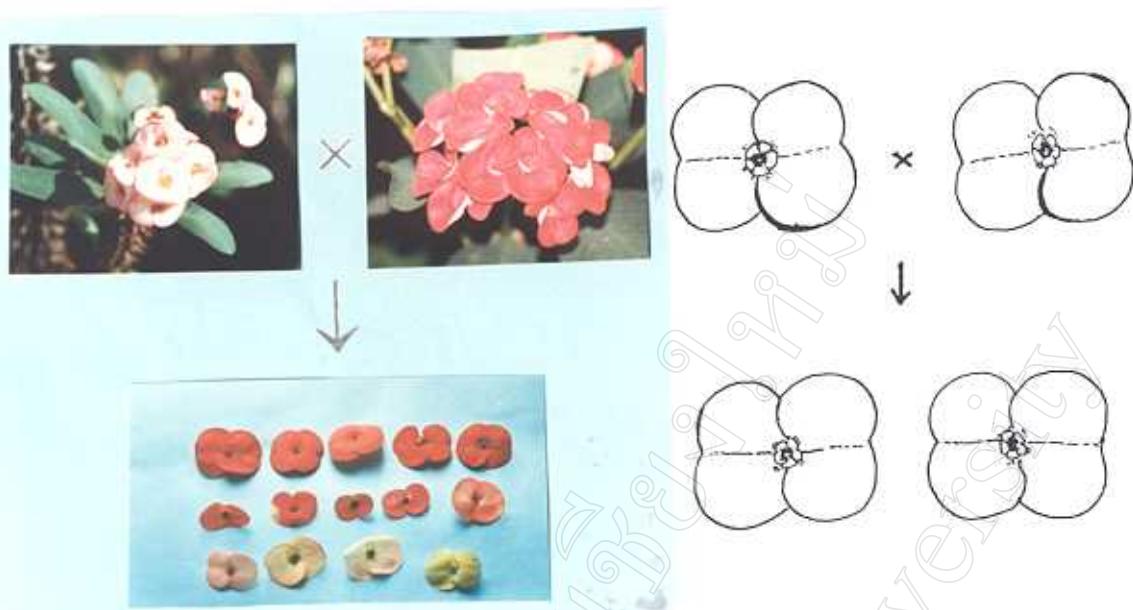
ลูกผสม	ขนาดคอก*	จำนวนคอก/ช่ อ (คอก)	ความยาวก้านคอก(ซม)	ขนาดก้านคอก(ซม)	ระยะเวลาตั้งแต่คอกเริ่มบานจนถึงคอกโรค(วัน)
FS1	2	8	5.00	0.20	35
FS4	3	32	6.50	0.40	33
FS1 x FS4	2	4.71	4.89	0.33	32

หมายเหตุ : อายุของต้นพ่อแม่มากกว่า 1 ปี และอายุต้นลูกน้อยกว่า 1 ปี

* ขนาดคอกดูท้ายตารางที่ 2

รูปร่างและสีของคอกของลูกผสมที่ได้จากพ่อแม่สีแดงกับสีชมพู มีความแตกต่างกัน (ภาพที่ 11) โดยลูกผสมมีรูปร่างคอกหั่นปลายกลีบเว้าหรือมน ที่กึ่งกลางกลีบคอกมีรอยพับเป็นร่อง ปลายกลีบคอกบางคอกมีติ่งแห่ลงเล็ก ๆ โคนกลีบช้อนทับกันหรือไขว้กัน และบางคอกมีโคนกลีบประจับกัน ซึ่งมีสีตั้งแต่สีแดง สีแดงปานส้ม สีชมพู และ สีเหลืองขอบแดง มีจำนวนต้นแสดงในแผนผังดังนี้

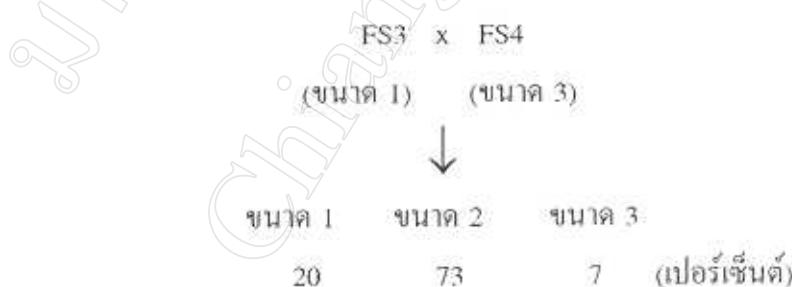

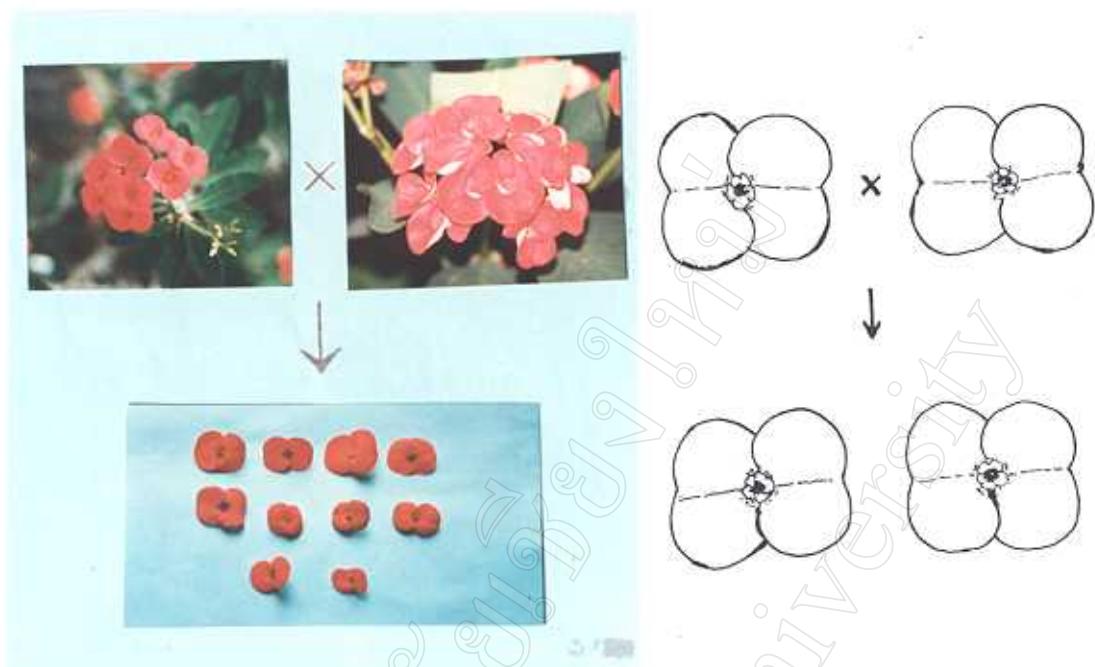

ภาพที่ 11 รูปรำและสีดอกของลูกพมราเวงพันธุ์ FS1 x FS4

1.5 การถ่ายทอดขนาดของดอก

การศึกษาการถ่ายทอดขนาดของดอกในลูกพมราเวงพันธุ์ FS3 (ดอกสีแดงขนาดเล็ก) กับ FS4 (ดอกสีแดงขนาดใหญ่) มีเปอร์เซ็นต์คอกอที่ผสมติดได้ทั้งหมด 38 เปอร์เซ็นต์ นิเปอร์เซ็นต์การอุ้รอดเพียง 57.69 เปอร์เซ็นต์ ผลการศึกษาขนาดของดอก พนว่า ขนาดดอกของลูกพมราเวงด่างกัน โดยมีขนาดตั้งแต่ 1 ถึง 3 (ขนาดดอกคุณที่ท้ายตาราง 2) เปอร์เซ็นต์จำนวนด้านที่มีดอกขนาดต่าง ๆ แสดงในแผนผังด่อไปนี้

ภาพที่ 12 ขนาดผลของลูกผสมระหว่างพันธุ์ FS3 x FS4

4.2. การทดลองที่ 2 อิทธิพลของพันธุ์และสภาพความยาวันที่มีต่อการเจริญและการออกดอกของปีบี้เซียน

การปลูกปีบี้เซียนพันธุ์PS1 และPS2 ในสภาพวันสั้นและวันยาว หลังจากนั้นนับจำนวนใบ จำนวนกิ่ง และวัดความสูง เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติดังแสดงในตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยจำนวนใบเพิ่มขึ้นของปีบี้เซียนที่ปลูกเลี้ยงในสภาพวันสั้นและวันยาวติดต่อกันนาน 80 วัน แสดงในตารางที่ 6 และพบว่า พันธุ์ของปีบี้เซียนไม่มีอิทธิพลต่อจำนวนใบและจำนวนกิ่งแต่มีผลต่อความสูง ($P = 0.05$) ที่เพิ่มขึ้น ในสภาพวันสั้นและวันยาวทำให้จำนวนใบที่เพิ่มขึ้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.01$) โดยในสภาพวันยาวจำนวนใบเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 13.85 ใบ สูงกว่าสภาพวันสั้นที่มีจำนวนใบเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 9.02 ใบ (ตารางที่ 7) และเมื่อนับจำนวนใบที่เพิ่มขึ้นหลังจากเริ่มทดลอง บันทึกทุก 20 วันเป็นเวลา 80 วันจำนวนใบเพิ่มขึ้นต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยหลังจากเริ่มทดลอง 20 วัน มีจำนวนใบเฉลี่ย 4.21 ใบ น้อยกว่าหลังจากเริ่มทดลอง 40 60 และ 80 วัน ซึ่งมีจำนวนใบเฉลี่ย 10.92 13.83 และ 16.79 ใบ ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนใบ จำนวนกิ่ง และความสูงของปีบี้เซียนพันธุ์ PS1 และPS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้น และวันยาว หลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

Source	df	MS (จำนวนใบ)	MS (จำนวนกิ่ง)	MS (ความสูง)
พันธุ์	1	160.17	0.04	10.34 *
วันสั้น vs วันยาว	1	560.67 **	4.17 *	54.75 **
จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	3	695.51 **	8.69 **	181.08 **
พันธุ์ x วันสั้น vs วันยาว	1	12.04	22.04 **	19.71 **
พันธุ์ x วันหลังเริ่มทดลอง	3	5.58	1.46	1.33
วันสั้น vs วันยาว x วันหลังเริ่มทดลอง	3	59.25	2.81 *	0.32
พันธุ์ x วันสั้น vs วันยาว x วันหลังเริ่มทดลอง	3	22.79	2.40	0.92
Residual	80	43.32	0.99	2.44

หมายเหตุ * : แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

** : แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

CV (จำนวนใบ) = 57.53%

CV (จำนวนกิ่ง) = 13.31%

CV (ความสูง) = 27.00%

ตารางที่ 6 จำนวนใบปีบเชียงพันธุ์ PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาวหลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

พันธุ์	วันสั้น/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)				วันยาว/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)			
	20	40	60	80	20	40	60	80
PS1	5.00 ¹	10.17	11.67	13.00	4.67	14.67	19.50	23.17
PS2	3.17	6.33	9.00	13.83	4.00	12.50	15.17	17.17

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 6 ชุด

$$LSD_{0.01} (\text{พันธุ์}) = 3.55$$

$$LSD_{0.05} (\text{พันธุ์}) = 2.67$$

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 3.55$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 2.67$$

$$LSD_{0.01} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 5.01$$

$$LSD_{0.05} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 3.78$$

ตารางที่ 7 จำนวนใบปีบเชียงที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาวเป็นเวลา 80 วัน

ความยาววัน	จำนวนใบ
วันสั้น	9.02 ¹
วันยาว	13.85

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 48 observations

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 3.55$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 2.67$$

ตารางที่ 8 จำนวนใบปีบเชียงที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว หลังจากเริ่มการทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

จำนวนวันหลังจากเริ่มทดลอง	จำนวนใบ
20	4.21 ¹
40	10.92
60	13.83
80	16.79

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 24 observations

$$LSD_{0.01} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 5.01$$

$$LSD_{0.05} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 3.78$$

หลังจากนับจำนวนกิ่งที่แตกขึ้นมา เมื่อต้นปีอุชี่ยนพันธุ์PS1 และพันธุ์PS2 ได้รับวันสั้นและวันยาว เป็นเวลา 20 40 60 และ 80 วัน ค่าเฉลี่ยของกิ่งแขนงที่เกิดขึ้นแสดงในตารางที่ 9 เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่าจำนวนกิ่งปีอุชี่ยนขึ้นอยู่กับพันธุ์และสภาพวันสั้นวันยาว โดยที่พันธุ์PS1 เมื่อได้รับวันสั้นมีกิ่งเพียง 0.04 กิ่ง เมื่ออูปในสภาพวันยาวมีจำนวนกิ่งเฉลี่ย 1.42 กิ่ง ส่วนพันธุ์PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้น มีจำนวนกิ่งเฉลี่ย 0.50 กิ่ง เมื่อได้รับวันยาวมี 1.04 กิ่ง ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99% นับที่ 80 วัน ในตารางที่ 10 หลังจากที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว พบว่า เมื่อจำนวนวันหลังจากเริ่มทดลองเพิ่มขึ้น จำนวนกิ่งเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่ต้นที่ได้รับสภาพวันยาว มีจำนวนกิ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าต้นที่ปลูกในสภาพวันสั้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของกิ่งเพียง 0.92 กิ่ง โดยที่ต้นที่ได้รับสภาพวันยาวมีค่าเฉลี่ยของกิ่ง 2 กิ่งต่อต้น (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 9 จำนวนกิ่งปีอุชี่ยนพันธุ์PS1 และPS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาวหลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

พันธุ์	วันสั้น/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)				วันยาว/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)			
	20	40	60	80	20	40	60	80
PS1	0.17 ¹	0	0	0	0.83	0	2.33	2.50
PS2	0	1.00	1.33	1.83	0	0	0.50	1.50

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 6 ต้น

$$LSD_{0.01} \text{ (พันธุ์)} = 0.54$$

$$LSD_{0.05} \text{ (พันธุ์)} = 0.41$$

$$LSD_{0.01} \text{ (วันสั้น/วันยาว)} = 0.54$$

$$LSD_{0.05} \text{ (วันสั้น/วันยาว)} = 0.41$$

$$LSD_{0.01} \text{ (จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง)} = 0.76$$

$$LSD_{0.05} \text{ (จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง)} = 0.57$$

ตารางที่ 10 จำนวนกิ่งโป๊ยเชียนพันธุ์ PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว เป็นเวลา 80 วัน

พันธุ์	ความยาววัน	
	วันสั้น	วันยาว
PS1	0.04 ¹	1.42
PS2	0.50	1.04

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 24 observations

$$LSD_{0.01} (\text{พันธุ์}) = 0.54$$

$$LSD_{0.05} (\text{พันธุ์}) = 0.41$$

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น/วันยาว}) = 0.54$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น/วันยาว}) = 0.41$$

ตารางที่ 11 จำนวนกิ่งโป๊ยเชียนหลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	วันสั้น	วันยาว
20	0.08 ¹	0.42
40	0.50	0
60	0.67	1.42
80	0.92	2.00

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 12 observations

$$LSD_{0.01} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.76$$

$$LSD_{0.05} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.57$$

หลังจากที่โป๊ยเชียนพันธุ์ PS1 และ PS2 ได้รับวันสั้นและวันยาวติดต่อกันเป็นเวลานาน 80 วัน โป๊ยเชียนมีการเจริญเติบโตทางความสูงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นดังแสดงในตารางที่ 9 เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า โป๊ยเชียนทั้งสองพันธุ์ตอบสนองต่อความยาววันต่างกันคือ พันธุ์ PS1 ตอบสนองต่อความยาววันได้ดีกว่าพันธุ์ PS1 (ตารางที่ 13) ในสภาพความยาววันที่ต่างกัน ต้นที่ได้รับวันยาวติดต่อกันมีความสูงเพิ่มขึ้นมากกว่าต้นที่ได้รับวันสั้นบวก 80 วัน ในตารางที่ 14 และพบว่าความสูงของต้น โป๊ยเชียนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งอยู่กับพันธุ์และสภาพวันสั้นและวันยาว ที่ต้นพืชได้รับโดยในพันธุ์ PS2 เมื่อยู่ในสภาพวันยาวติดต่อกันมีความสูงเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ 6.67 ซม แต่เมื่อ

ได้รับวันสั้นเมื่อความสูงเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดเพียง 4.25 ซม ในพันธุ์PS1 หลังจากที่ได้รับวันสั้นนาน 80 วัน จะมีความสูงเพิ่มขึ้น 5.81 ซม โดยที่ต้นพันธุ์เดียวกัน เมื่อได้รับวันยาวจะสูง 6.42 ซม (ตารางที่ 15) ส่วนระยะเวลาหลังจากเริ่มทดลองตั้งแต่ 20 วัน จนถึง 80 วัน พบร่วมกันความแตกต่างที่ระดับความเชื่อมั่น 99% คือความสูงจะเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับสภาพวันสั้นและวันยาว 20 40 60 และ 80 วัน เป็น 2.56 4.73 6.94 และ 8.92 ซม ตามลำดับ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 12 ความสูงของ โนปียเซียนพันธุ์PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาวหลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

พันธุ์	วันสั้น/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)				วันยาว/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)			
	20	40	60	80	20	40	60	80
PS1	1.92 ¹	4.83	7.25	9.25	3.25	5.17	7.58	9.67
PS2	1.50	3.17	5.42	6.92	3.58	5.75	7.50	8.33

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 6 จำ

$$LSD_{0.01} (\text{พันธุ์}) = 0.84$$

$$LSD_{0.05} (\text{พันธุ์}) = 0.62$$

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น/วันยาว}) = 0.84$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น/วันยาว}) = 0.62$$

$$LSD_{0.01} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 1.19$$

$$LSD_{0.05} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.88$$

ตารางที่ 13 ความสูงของ โนปียเซียนพันธุ์PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว เป็นเวลา 80 วัน

พันธุ์	ความสูง(ซม)
PS1	6.12 ¹
PS2	5.46

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 48 จำ

$$LSD_{0.01} (\text{พันธุ์}) = 0.84$$

$$LSD_{0.05} (\text{พันธุ์}) = 0.62$$

ตารางที่ 14 ความสูงของโป๊ยเชียนที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว เป็นเวลา 80 วัน

ความยาววัน	ความสูง(ซม)
วันสั้น	5.03 ¹
วันยาว	6.54

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 48 observations

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 0.84$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 0.62$$

ตารางที่ 15 ความสูงของโป๊ยเชียนพันธุ์PS1 และPS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว เป็นเวลา 80 วัน

พันธุ์	ความยาววัน	
	วันสั้น	วันยาว
PS1	5.81 ¹	6.42
PS2	4.25	6.67

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 24 observations

$$LSD_{0.01} (\text{พันธุ์}) = 0.84$$

$$LSD_{0.05} (\text{พันธุ์}) = 0.62$$

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 0.84$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น}/\text{วันยาว}) = 0.62$$

ตารางที่ 16 ความสูงของโป๊ยเชียนที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว หลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	ความสูง(ซม)
20	2.56 ¹
40	4.73
60	6.94
80	8.92

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 24 observations

$$LSD_{0.01} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 1.19$$

$$LSD_{0.05} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.88$$

การศึกษาจำนวนช่องดอกโดยนับช่องดอกที่เมืองขึ้นมา hairy ประมาณ 1 ช.m. ในดินพันธุ์ PS1 และ PS1 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว บันทึกการเปลี่ยนแปลงทุก 20 วัน เป็นเวลา 80 วัน นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติแสดงในตารางที่ 17 พบว่าจำนวนช่องดอกที่เกิดขึ้นเฉลี่ยในแต่ละต้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ปัจจัย คือ พันธุ์ สภาพวันสั้นและวันยาว กับจำนวนวันหลังจากเริ่มทดลอง ในพันธุ์ PS1 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นจะมีช่องดอกแห้งขึ้นมาหลังจากได้รับวันสั้น 40 วันจำนวนเฉลี่ย 4.5 ช่องต่อต้น ส่วนในพันธุ์ PS1 หลังจากได้รับสภาพวันสั้นถึง 80 วันมีช่องดอกเพียง 2.00 ช่องต่อต้น โดยเฉลี่ย แต่เมื่อทั้ง 2 พันธุ์ ได้รับสภาพวันยาวเป็นเวลา 80 วัน ปรากฏว่าไม่มีช่องดอกแห้งขึ้นมา (ตารางที่ 18 และภาพที่ 13, 14)

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนช่องดอก และจำนวนดอกต่อช่อดอกของ โป๊ยเซียนพันธุ์ PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้น และวันยาว หลังจากเริ่มทดลอง 20, 40, 60 และ 80 วัน

Source	df	MS (จำนวนดอก)	MS (จำนวนช่องดอก)
พันธุ์	1	26.04 **	1.04×10^{-34}
วันสั้น vs วันยาว	1	84.38 **	2.67 **
จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	3	9.74 **	2.67 **
พันธุ์ x วันสั้น vs วันยาว	1	26.04 **	1.04×10^{-34}
พันธุ์ x วันหลังเริ่มทดลอง	3	6.85 **	1.20×10^{-34}
วันสั้น vs วันยาว x วันหลังเริ่มทดลอง	3	9.74 **	2.67 **
พันธุ์ x วันสั้น vs วันยาว x วันหลังเริ่มทดลอง	3	6.85 **	1.20×10^{-34}
Residual	80	1.15	0.13

หมายเหตุ * : แตกต่างที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05

** : แตกต่างที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01

$$CV (\text{จำนวนดอก}) = 114.08\%$$

$$CV (\text{จำนวนช่องดอก}) = 212.09\%$$

ตารางที่ 18 จำนวนช่อดอกของโป๊ยเชี๊ยนพันธุ์ PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว
หลังจากเริ่มทดลอง 20, 40, 60 และ 80 วัน

พันธุ์	วันสั้น/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)				วันยาว/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)			
	20	40	60	80	20	40	60	80
PS1	0	4.50	4.67	2.50	0	0	0	0
PS2	0	0.33	1.00	2.00	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 6 ชุด

$$LSD_{0.01} (\text{พันธุ์}) = 0.58$$

$$LSD_{0.05} (\text{พันธุ์}) = 0.43$$

$$LSD_{0.01} (\text{วันสั้น/วันยาว}) = 0.58$$

$$LSD_{0.05} (\text{วันสั้น/วันยาว}) = 0.43$$

$$LSD_{0.01} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.82$$

$$LSD_{0.05} (\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.61$$

ภาพที่ 13 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและการออกดอกของกิ่งโป๊ยเชี๊ยนพันธุ์ PS1 เมื่อได้รับสภาพความยาววันต่างกันเป็นเวลา 80 วัน

ภาพที่ 14 แสดงถึงผลของการเจริญเติบโตและการออกดอกของกิงโภปช์ชนพันธุ์ PS2 เมื่อได้รับสภาวะความยาววันต่างกันเป็นเวลา 80 วัน

จำนวนดอกในแต่ในซ้อมีจำนวนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาวะความยาววันที่ได้รับและจำนวนวันหลังจากได้รับสภาพนั้น ในการศึกษานี้นับจำนวนดอกเมื่อคอกเริ่มบาน พนว่า โภปช์ชนพันธุ์ที่ได้รับสภาพวันสั้น เป็นเวลา 80 วัน มีจำนวนดอกเฉลี่ยต่อซ่อ 1.33 ดอก ส่วนดันที่ได้รับสภาพวันยาวในเวลาห้ากันไม่มีดอกเกิดขึ้น (ตารางที่ 19 และ 20) แสดงให้เห็นว่า สภาพวันยาว และจำนวนวันหลังจากที่ดันพืชอยู่ในสภาพความยาววันต่างกัน มีอิทธิพลที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของจำนวนดอกต่อซ่อแตกต่างกันที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 และยังพบว่าพันธุ์ไม่มีผลต่อการเกิดดอกในแต่ละซ่อของ โภปช์ชนพันธุ์ (แสดงในตารางที่ 17)

ตารางที่ 19 จำนวนดอกต่อช่อบของ ปีบเชียงพันธุ์ PS1 และ PS2 ที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาว
หลังจากเริ่มทดลอง 20 40 60 และ 80 วัน

พันธุ์	วันสั้น/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)				วันยาว/จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง(วัน)			
	20	40	60	80	20	40	60	80
PS1	0 ¹	0	0	1.33	0	0	0	0
PS2	0	0	0	1.33	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 6 ช้า

$$LSD_{0.01} \text{ (พันธุ์)} = 0.20$$

$$LSD_{0.05} \text{ (พันธุ์)} = 0.15$$

$$LSD_{0.01} \text{ (วันสั้น/วันยาว)} = 0.20$$

$$LSD_{0.05} \text{ (วันสั้น/วันยาว)} = 0.15$$

$$LSD_{0.01} \text{ (จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง)} = 0.28$$

$$LSD_{0.05} \text{ (จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง)} = 0.21$$

ตารางที่ 20 จำนวนดอกต่อช่อบของ ปีบเชียงที่ปลูกในสภาพวันสั้นและวันยาวหลังจากเริ่มทดลอง
20 40 60 และ 80 วัน

ความยาววัน	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง			
	20	40	60	80
วันสั้น	0 ¹	0	0	1.33
วันยาว	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 12 observations

$$LSD_{0.01} \text{ (วันสั้น/วันยาว)} = 0.20$$

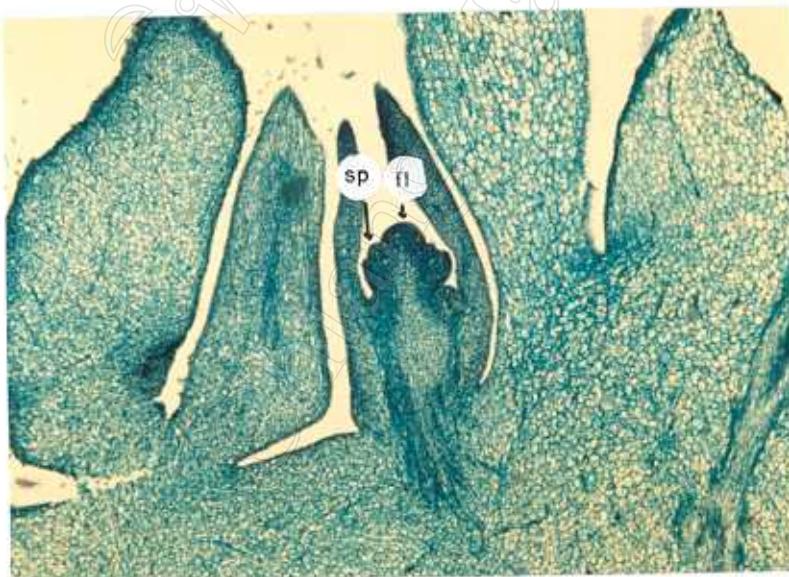
$$LSD_{0.05} \text{ (วันสั้น/วันยาว)} = 0.15$$

$$LSD_{0.01} \text{ (จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง)} = 0.28$$

$$LSD_{0.05} \text{ (จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง)} = 0.21$$

2.1 ผลการศึกษาทางเนื้อเยื่ออวิทยา

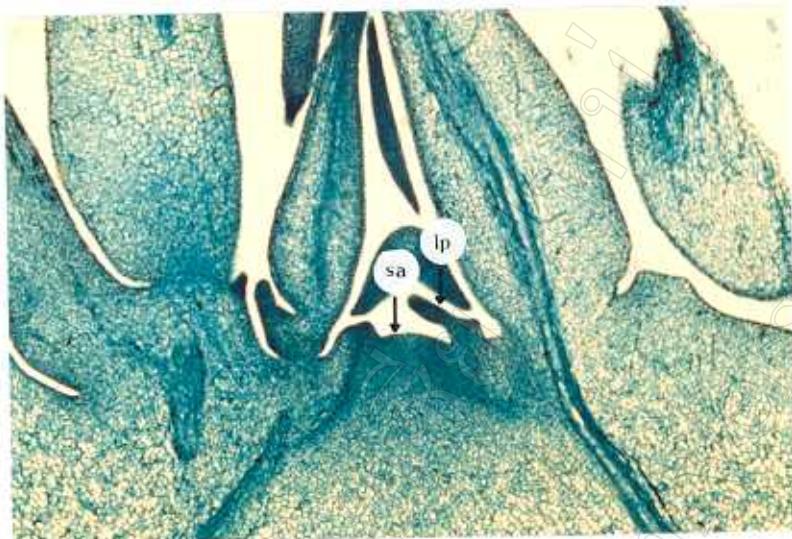
เมื่อนำมาปลูกยอด (shoot tip) ของโป๊ยเชียนที่ปลูกภายใต้สภาพความชื้นทึบตันที่แตกต่างกัน นาศึกษาการพัฒนาของดาวในและดาวดอกโดยวิธี paraffin embedding technique พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยเมื่อต้นโป๊ยเชียนได้รับวันสั้น apical meristem จะเปลี่ยนจาก vegetative meristem ไปเป็น reproductive meristem ในขั้นแรกของการเจริญ เริ่มจากจุดกำเนิดของดอก (floral primordium) นั้นมีลักษณะโกลงนูนโดยนี่ bract หรือเกล็ดหุ้มดาว (bud scale) ห่อหุ้มป้องกันอันตราย ต่อนาเซลล์แบ่งตัวมากขึ้นเกิด initial cell บริเวณใกล้ทั้งสองข้างของ central primordium มีการแปรสภาพ (differentiation) ก่อตัวเป็นจุดกำเนิดของกลีบเลี้ยง (sepal primordium) และเจริญเป็นกลีบเลี้ยง หลังจากนั้นจะเจริญเป็นส่วนของกลีบดอก (petal) เกสรตัวผู้ (stamen) และเกสรตัวเมีย (pistil) ตามลำดับ (ภาพที่ 15 และ 17) ส่วนด้านที่ได้รับวันช้าติดต่อกันไม่มีการเปลี่ยนแปลงจาก vegetative meristem ไปเป็น reproductive meristem โดยบริเวณปลายยอด (shoot apex) จะมีส่วนที่เป็นจุดกำเนิดใบเรียกว่า leaf primordium และเจริญเป็นใบตามลำดับ (ภาพที่ 16 และ 18)

ภาพที่ 15 ภาพตัดตามยาวของดาวดอกโป๊ยเชียนพันธุ์PS1 ที่ได้รับสภาพวันสั้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 80 วัน (330x)

fl - floral primordium

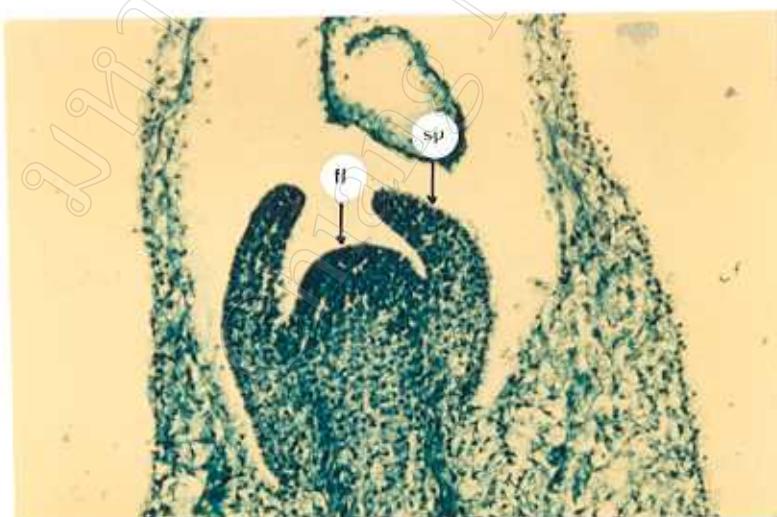
sp - sepal primordium

ภาพที่ 16 ภาพตัดตามยาวของดาวดอปีบีชีนพันธุ์PS1 ที่ได้รับสภาพวันยามอย่างดีเมื่อเป็น
เวลา 80 วัน (330x)

sa - shoot apex

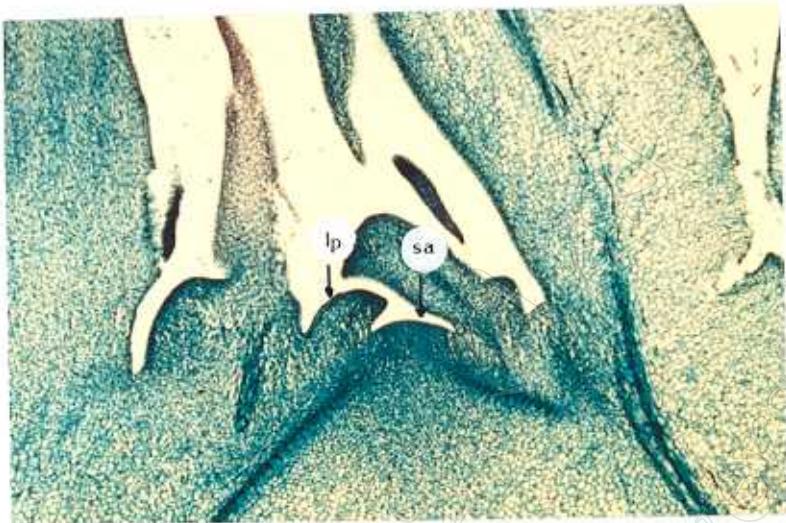
lp - leaf primordium

ภาพที่ 17 ภาพตัดตามยาวของดาวดอปีบีชีนพันธุ์PS2 ที่ได้รับสภาพวันสืบอย่างดีเมื่อเป็น
เวลา 80 วัน (330x)

fl - floral primordium

sp - sepals

ภาพที่ 18 ภาพตัดตามยาวของตายอดใบปีชีบนพันธุ์ PS2 ที่ได้รับสภาพวันข่าวอ่ำงต่อเนื่อง เป็นเวลา 80 วัน (330x)

sa - shoot apex

lp - leaf primordium

4.3. การทดลองที่ 3 อิทธิพลของความเข้มแสงที่มีต่อการเจริญเติบโตและการออกดอกของปีบยเชียง

จากการปลูกปีบยเชียงพันธุ์PS3 และPS4 ในสภาพความเข้มแสงที่ระดับ 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักซ์ และทำการบันทึกจำนวนใบ จำนวนกิ่ง และความสูงที่เปลี่ยนแปลงทุก 10 วัน เป็นเวลา 70 วัน หลังจากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ ให้ผลค้างแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนใบ จำนวนกิ่ง และความสูง ของปีบยเชียง พันธุ์PS3 และPS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสงระดับต่าง ๆ หลังจากเริ่มทดลอง โดยบันทึกทุก 10 วัน เป็นเวลา 70 วัน

Source	df	MS(จำนวนใบ)	MS(จำนวนกิ่ง)	MS(ความสูง)
พันธุ์	1	296.23 **	1.29	27.67 **
ความเข้มแสง	3	1607.1 **	244.87 **	170.41 **
จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	6	55.95 *	129.53 **	110.28 **
พันธุ์xความเข้มแสง	3	88.01 *	15.23	2.93
พันธุ์xจำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	6	30.04	2.98	0.91
ความเข้มแสงxจำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	18	63.22 **	37.81 **	15.87 **
พันธุ์xความเข้มแสงxจำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	18	21.26	3.13	0.78
Residual	224	23.80	5.82	1.69

หมายเหตุ ** : ระดับความเป็นไปได้ที่ 0.01

* : ระดับความเป็นไปได้ที่ 0.05

CV (จำนวนใบ) = 226.14%

CV (จำนวนกิ่ง) = 142.79%

CV (ความสูง) = 51.18%

จำนวนใบ

จากการปูลูกโดยใช้พื้นที่ PS3 และ PS4 ในสภาพความเข้มแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษ์ เป็นเวลา 70 วัน บันทึกการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ 10 วัน เมื่อจำนวนใบที่เพิ่มขึ้น มากicro เห็นผลทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ตารางที่ 21) แสดง การเปลี่ยนแปลงจำนวนใบ หลังจากได้รับแสง 70 วัน (ตารางที่ 22) พบว่า จำนวนใบที่เพิ่มขึ้น ขึ้นอยู่กับพื้นที่ และสภาพความเข้มแสง โดยในพื้นที่ PS3 เมื่อได้รับสภาพความเข้มแสงต่ำมากที่ 720 ลักษ์ มีผลทำให้ใบร่วงเฉลี่ย 6.03 ใบต่อต้น ส่วนต้นที่ได้รับความเข้มแสงสูงขึ้นเป็น 9,200 ลักษ์ นั้น มีผลทำให้จำนวนใบเพิ่มขึ้น 6.83 ใบต่อต้น สำหรับต้นที่ได้รับความเข้มแสงสูงสุด คือ 63,000 ลักษ์ กลับทำให้จำนวนใบเพิ่มขึ้นเพียง 2.26 ใบ สำหรับในพื้นที่ PS4 เมื่อปูลูกในสภาพ ความเข้มแสงต่ำที่ 720 ลักษ์ จำนวนใบลดลงเฉลี่ย 2.54 ใบต่อต้น และพบว่าเมื่อปูลูกในสภาพที่มี ความเข้มแสงสูงขึ้น จำนวนใบเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยจำนวนใบเพิ่มขึ้นมากที่สุด 6.63 ใบต่อต้น เมื่อปูลูกในสภาพความเข้มแสง 63,000 ลักษ์ นาน 70 วัน (ตารางที่ 23) และยังพบว่า นอกจาก จำนวนใบเพิ่มขึ้นตามระดับความเข้มแสงแล้ว ยังขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ได้รับแสงดังแสดงในตาราง ที่ 24 และจากภาพที่ 19 และ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนใบกับจำนวนวันหลังจากได้ รับแสงที่ระดับความเข้มต่าง ๆ กัน จะเห็นได้ว่าในต้นที่ปูลูกในสภาพความเข้มแสงต่ำ 720 ลักษ์ (ภาพ 19 และ 20 ก) จะมีความสัมพันธ์ในทางลบคือ ถ้าได้รับแสงความเข้มต่ำนานมากขึ้นจำนวน ใบลดลงตามลำดับ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีค่า $r^2 = 0.878$ ในพื้นที่ PS3 และ $r^2 = 0.678$ ในพื้นที่ PS4 แต่ถ้าได้รับความเข้มแสงที่ 9,200 ลักษ์ จะมีความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนใบกับ จำนวนวันหลังเริ่มทดลองเป็นบวกโดยมีค่า coefficient of determination (r^2) = 0.961 ในพื้นที่ PS3 และ $r^2 = 0.980$ ในพื้นที่ PS4

ตารางที่ 22 จำนวนใบของโป๊ยเชิงพันธุ์PS3 และPS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสงในต่าง ๆ กัน เป็นเวลา 70 วัน โดยบันทึกทุก 10 วัน

พันธุ์	ความเข้มแสง (ลักซ์)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
		10	20	30	40	50	60	70
PS3	720	-0.60 ¹	-5.00	-8.00	-10.40	-10.00	-6.20	-2.00
	4,900	0.20	2.80	3.60	3.40	-0.60	3.20	-5.00
	9,200	3.20	3.60	5.40	5.80	7.40	10.20	12.20
	63,000	1.40	2.80	1.00	0.20	1.20	3.60	5.60
PS4	720	-0.60	-3.00	-2.80	-2.60	-3.20	-3.00	-2.60
	4,900	-1.20	-1.40	0.40	1.20	2.00	3.40	2.20
	9,200	1.00	2.40	3.80	6.20	8.80	9.80	13.00
	63,000	2.40	7.60	6.60	5.80	6.40	9.00	8.60

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 5 จำ

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 1.51$$

$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 1.15$$

$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 2.14$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 1.62$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 2.83$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 2.15$$

ตารางที่ 23 จำนวนใบของโป๊ยเชิงพันธุ์PS3 และPS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสง 720

4,900 9,200 และ 63,000 ลักซ์

พันธุ์	ความเข้มแสง (ลักซ์)			
	720	4,900	9,200	63,000
PS3	-6.03 ¹	0.17	6.83	2.26
PS4	-2.54	0.94	6.43	6.63

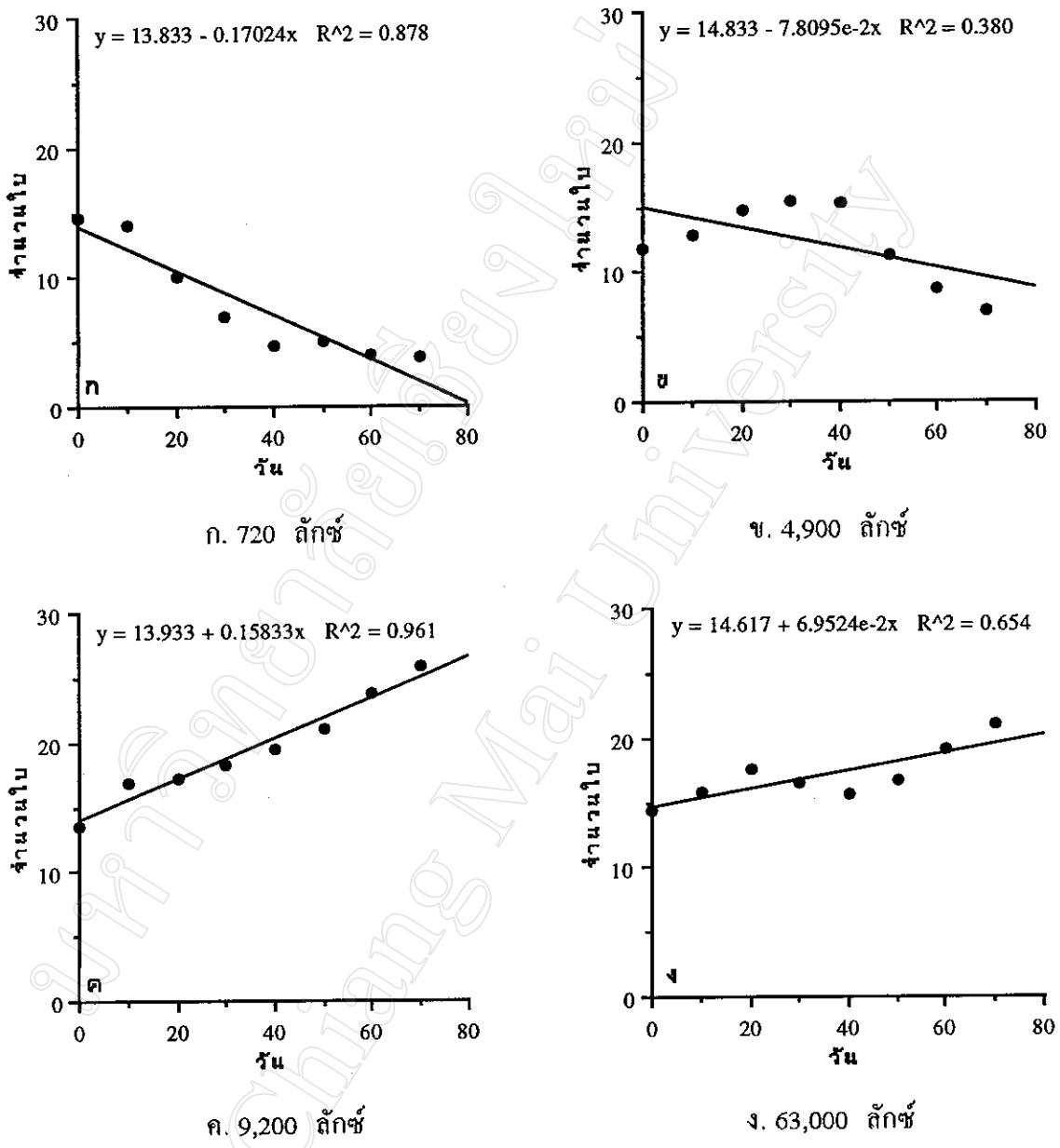
หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 35 observations

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 1.51$$

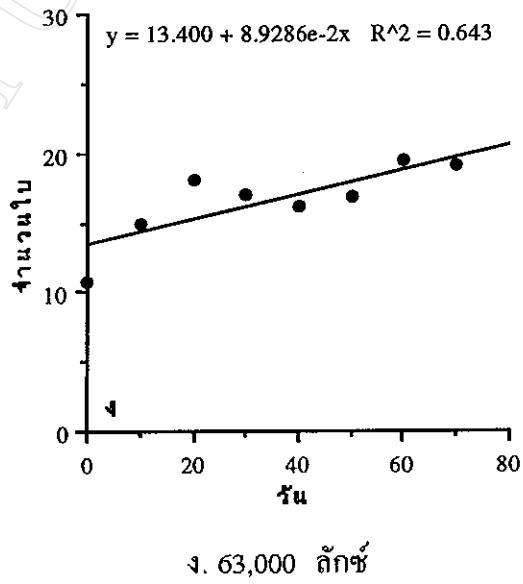
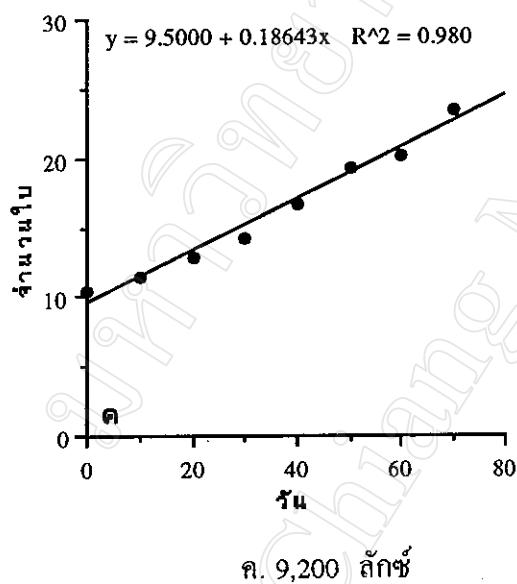
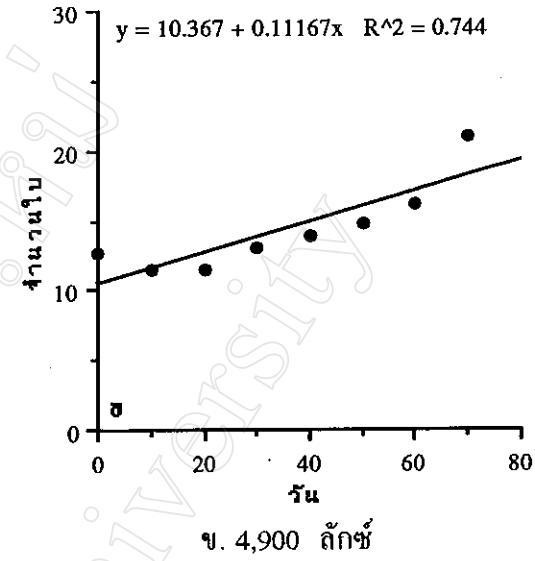
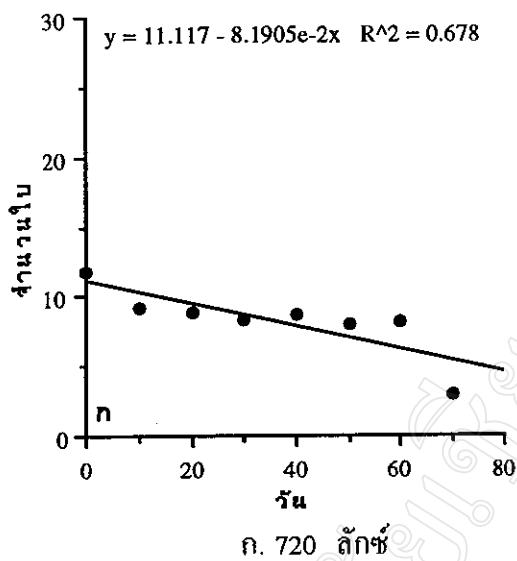
$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 1.15$$

$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 2.14$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 1.62$$

ภาพที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนใบของ โป๊ยเชี้ยนพันธุ์ PS3 กับจำนวนวันหลังจากเริ่มทดลองเป็นเวลา 70 วัน ที่ระดับความเข้มแสง 720 ลักซ์ (ก) 4,900 ลักซ์ (ข)
9,200 ลักซ์ (ค) และ 63,000 ลักซ์ (ง)

ภาพที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนใบของโป๊ยเชียนพันธุ์ PS4 กับจำนวนวันหลังจากเริ่มทดลองเป็นเวลา 70 วัน ที่ระดับความเข้มแสง 720 ลักซ์ (ก) 4,900 ลักซ์ (ข)
9,200 ลักซ์ (ค) และ 63,000 ลักซ์ (ง)

ตารางที่ 24 จำนวนใบของโป๊ยเชิงทีบลูกในสภาพความเข้มแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษณะเป็นเวลา 70 วัน บันทึกทุก 10 วัน

ความเข้มแสง (ลักษณะ)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
	10	20	30	40	50	60	70
720	-0.60 ¹	-4.00	-5.40	-6.50	-6.60	-4.60	-2.30
4,900	-0.50	-0.70	2.00	2.30	-0.70	-0.10	-1.40
9,200	2.10	3.00	4.60	6.00	8.10	10.00	12.60
63,000	1.90	5.20	3.80	3.00	3.80	6.30	7.10

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 10 observations

$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 2.14$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 1.62$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 2.83$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 2.15$$

จำนวนกิ่งแขนง

จากการทดลองปลูกปีบีชีนในสภาพความชื้นแสง 4 ระดับ คือ 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษณะรากที่จำนวนกิ่งแขนงที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ 10 วัน ภายในระยะเวลา 70 วัน (แสดงในตารางที่ 25) พบว่า จำนวนกิ่งแขนงที่เพิ่มขึ้น ขึ้นอยู่กับระดับความชื้นแสงและระยะเวลา หลังจากได้รับแสง ก่อตัวคือ ต้นที่ได้รับความชื้นแสงระดับสูงขึ้นในระยะเวลาหนานขึ้น จำนวนกิ่งแขนงจะเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 26 เมื่อปลูกต้นปีบีชีนในสภาพความชื้นแสง ต่ำเพียง 720 ลักษณะรากที่จำนวนกิ่งแขนงเฉลี่ย 1.00 กิ่งต่อต้น หลังจากได้รับแสงนาน 70 วัน ส่วน ต้นที่ปลูกในสภาพความชื้นแสง 63,000 ลักษณะรากที่จำนวนกิ่งแขนงเฉลี่ยต่อต้นสูงถึง 12.20 กิ่ง ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.01$) โดยที่พันธุ์ไม้มือทิพย์ต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนกิ่งแขนง (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 25 จำนวนกิ่งของปีบีชีนพันธุ์ PS3 และ PS4 ที่ปลูกในสภาพความชื้นแสงต่าง ๆ กัน เป็นเวลา 70 วัน โดยบันทึกทุก 10 วัน

พันธุ์	ความชื้น แสง(ลักษณะ)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
		10	20	30	40	50	60	70
PS3	720	0.40 ¹	0	0.20	0.60	1.40	2.00	2.00
	4,900	0	0	0	0	0	1.60	1.60
	9,200	0.20	0.20	0	0.80	1.00	3.20	3.60
	63,000	0.40	0.40	0.80	1.60	2.40	8.20	13.20
PS4	720	0	0	0	0	0	0	0
	4,900	0	0	0	0.20	0.20	0.20	0.20
	9,200	0	0	0.60	0.40	3.20	5.40	5.40
	63,000	0.40	1.40	3.00	3.80	4.20	9.80	11.20

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 5 ชุด

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 0.75$$

$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 0.57$$

$$LSD_{0.01}(\text{ความชื้นแสง}) = 1.06$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความชื้นแสง}) = 0.80$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 1.41$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 1.06$$

ตารางที่ 26 จำนวนกิ่งของโป๊ยเชียงที่ปลูกในสภาพความชื้นแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษณะเป็นเวลา 70 วัน บันทึกทุก 10 วัน

ความชื้นแสง (ลักษณะ)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
	10	20	30	40	50	60	70
720	0.20 ¹	0	0.10	0.30	0.70	1.00	1.00
4,900	0	0	0	0.10	0.10	0.90	0.90
9,200	0.10	0.10	0.30	0.60	2.10	4.30	4.50
63,000	0.40	0.90	1.90	2.70	3.30	9.00	12.20

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 10 observations

$$LSD_{0.01}(\text{ความชื้นแสง}) = 1.06$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความชื้นแสง}) = 0.80$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 1.41$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 1.06$$

ความสูง

จากการบันทึกความสูงทุก ๆ 10 วัน หลังจากที่ปลูกต้นโป๊ยเชียงในสภาพความชื้นแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษณะเป็นเวลา 70 วัน โป๊ยเชียงมีการเจริญเติบโตทางความสูงเพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 27 และพบว่า ระดับความชื้นแสงและจำนวนวันหลังจากเริ่มให้แสงมีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของความสูง กล่าวคือ เมื่อต้นโป๊ยเชียงได้รับความชื้นแสงสูงขึ้นในระยะเวลาที่นานขึ้น ความสูงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จากตารางที่ 28 ต้นที่ปลูกในสภาพความชื้นแสงต่ำ 720 ลักษณะ จะมีความสูงเพิ่มขึ้น 1.50 ซม ต่อต้นต่อ 70 วัน ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99% กับความสูงที่เพิ่มขึ้นเมื่อปลูกในสภาพความชื้นแสง 9,200 และ 63,000 ลักษณะ (9.00 และ 7.50 ซม) และยังพบว่า พันธุ์ยังมีอิทธิพลทำให้ความสูงเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ($P = 0.01$) โดยพันธุ์PS4 จะตอบสนองต่อระดับความชื้นแสงมากกว่าพันธุ์PS3 (ตารางที่ 29) และหลังจากนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างความสูงกับจำนวนวันหลังจากได้รับความชื้นแสงสูง 63,000 ลักษณะ ในภาพที่ 21 และ 22 แสดงความสัมพันธ์ในทางบวก โดยมีค่า r^2 ในพันธุ์PS3 เท่ากับ 0.952 และในพันธุ์PS4 เท่ากับ 0.977

ตารางที่ 27 ความสูงของปีบเชิงพันธุ์PS3 และPS4 ที่ปลูกในสภาพความชื้นแสงในต่าง ๆ กัน เป็นเวลา 70 วัน โดยบันทึกทุก 10 วัน

พันธุ์	ความชื้นแสง (ลักษณะ)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
		10	20	30	40	50	60	70
PS3	720	0.30 ¹	0.30	0.40	0.60	0.70	0.70	1.30
	4,900	0.20	0.20	0.50	0.70	1.40	1.50	1.80
	9,200	0.20	0.20	1.60	2.70	4.80	6.60	8.10
	63,000	0.70	2.00	3.50	3.70	4.20	5.40	7.40
PS4	720	1.00	1.10	1.20	1.20	1.40	1.40	1.70
	4,900	0.40	0.40	1.10	1.70	2.70	3.40	4.40
	9,200	1.00	1.40	2.30	3.10	5.30	6.20	9.90
	63,000	0.70	1.90	3.20	4.00	4.60	5.70	7.60

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 5 ชุด

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 0.40$$

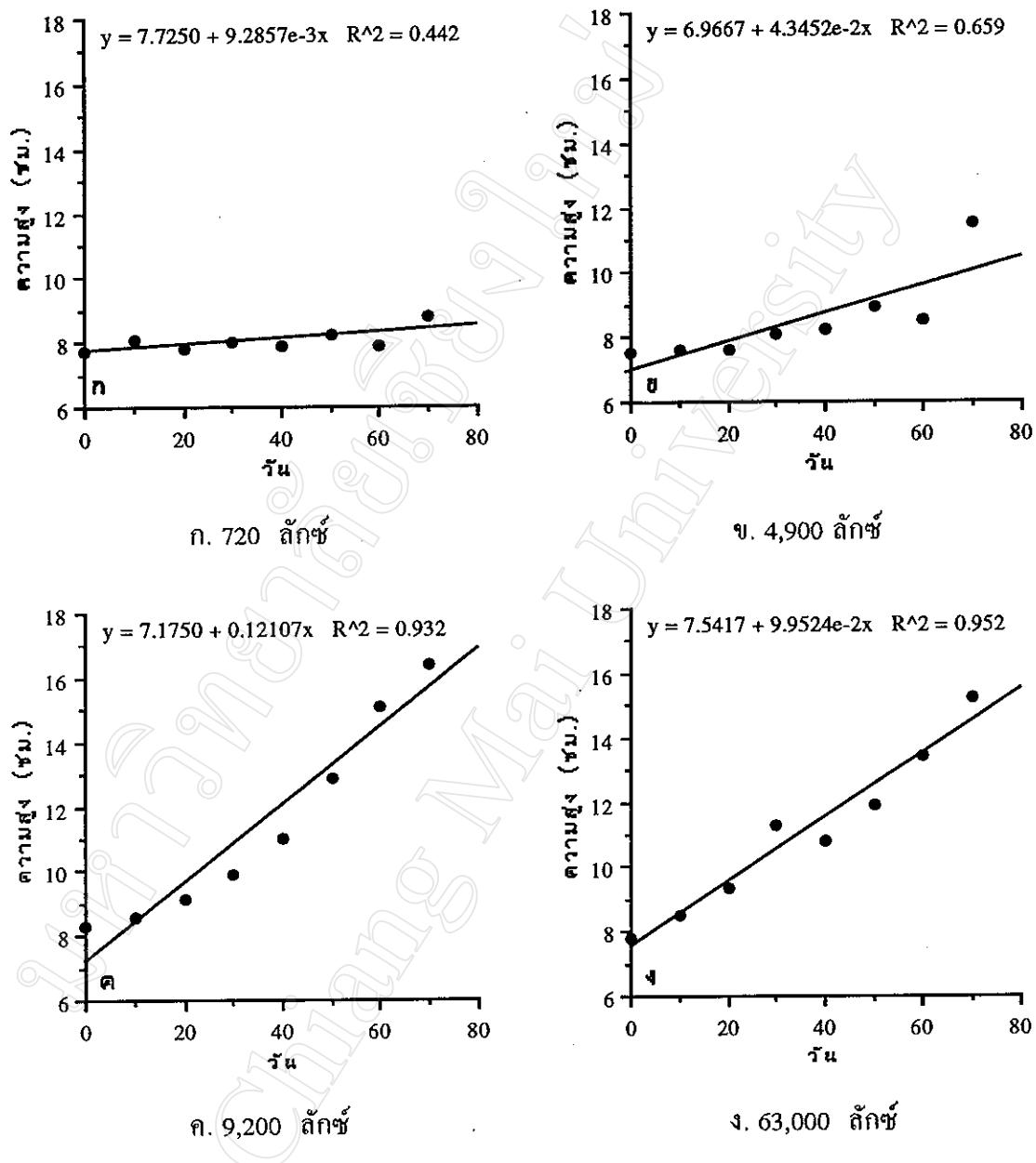
$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 0.31$$

$$LSD_{0.01}(\text{ความชื้นแสง}) = 0.57$$

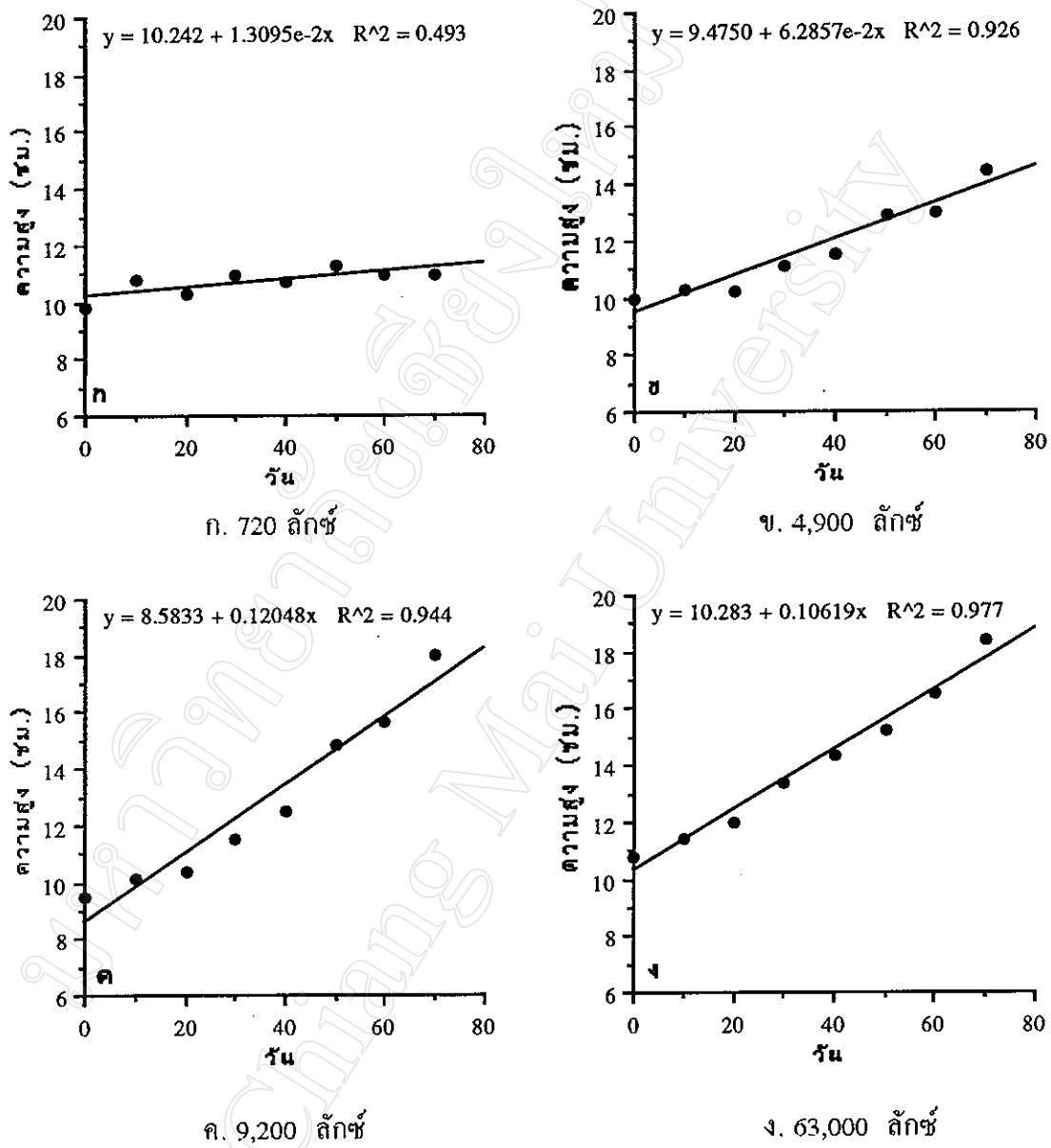
$$LSD_{0.05}(\text{ความชื้นแสง}) = 0.43$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.76$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.57$$

ภาพที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของป้ายเซียนพันธุ์PS3 กับจำนวนวันหลังจากเริ่มทดลองเป็นเวลา 70 วัน ที่ระดับความเข้มแสง 720 ลักษ์ (ก) 4,900 ลักษ์ (ข)
9,200 ลักษ์ (ค) และ 63,000 ลักษ์ (ง)

ภาพที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของปอยเชียนพันธุ์PS4 กับจำนวนวันหลังจากเริ่มทดลองเป็นเวลา 70 วัน ที่ระดับความเข้มแสง 720 ลักซ์ (ก) 4,900 ลักซ์ (ข)
9,200 ลักซ์ (ค) และ 63,000 ลักซ์ (ง)

ตารางที่ 28 ความสูงของโป๊ปยเซียนที่ปลูกในสภาพความเข้มแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษณะเป็นเวลา 70 วัน บันทึกทุก 10 วัน

ความเข้มแสง (ลักษณะ)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
	10	20	30	40	50	60	70
720	0.65 ¹	0.70	0.80	0.90	1.05	1.05	1.50
4,900	0.30	0.30	0.80	1.20	2.05	2.45	3.10
9,200	0.70	1.05	1.95	2.90	5.05	6.40	9.00
63,000	0.70	1.95	3.35	3.85	4.40	5.55	7.50

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 10 observations

$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.57$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.43$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.76$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.57$$

ตารางที่ 29 ความสูงของโป๊ปยเซียนพันธุ์ PS3 และ PS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสงระดับต่าง ๆ กันเป็นเวลา 70 วัน

พันธุ์	ความสูง(ซม.)
PS3	2.23 ¹
PS4	2.86

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 140 observations

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 0.40$$

$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 0.31$$

จำนวนช่องดอกต่อตัน

จากการปลูก ป้ายเซียนพันธุ์PS3 และPS4 ในสภาพความเข้มแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษ์ จำนวน 70 วัน แล้วบันทึกการแทงช่องดอกทุก 10 วัน โดยนับเมื่อมีการแทงช่องดอกขึ้นมาสูงประมาณ 1 ซม หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ (ตารางที่ 30) ในตารางที่ 31 แสดงการเปลี่ยนแปลงจำนวนช่องดอกที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับแสง และพบว่า การแทงช่องดอกขึ้นอยู่กับการได้รับสภาพความเข้มแสงและจำนวนวันหลังจากเริ่มการทดลอง ซึ่งต้นป้ายเซียนแทงช่องดอกเมื่อได้รับความเข้มแสงในระดับที่สูงขึ้น และช่องดอกเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาที่ได้รับแสง จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า เมื่อต้นป้ายเซียนได้รับความเข้มแสงที่ต่ำมาก (720 ลักษ์) จะไม่แทงช่องดอกขึ้นมา แต่ต้นที่ได้รับสภาพความเข้มแสงสูง 9,200 และ 63,000 ลักษ์ จะมีจำนวนช่องดอกเฉลี่ยต่อตัน 2.80 และ 2.20 ช่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนช่องดอก และจำนวนดอกต่อช่อง ป้ายเซียนพันธุ์PS3 และPS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสงระดับต่าง ๆ หลังจากเริ่มทดลอง โดยบันทึกทุก 10 วัน เป็นเวลา 70 วัน

Source	df	MS(จำนวนช่องดอก)	MS(จำนวนดอก)
พันธุ์	1	0.36	83.60 **
ความเข้มแสง	3	21.89 **	194.47 **
จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	6	5.01 *	16.96 **
พันธุ์xความเข้มแสง	3	0.51	16.96 **
พันธุ์xจำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	6	0.49	3.20
ความเข้มแสงxจำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	18	2.75 **	12.96 **
พันธุ์xความเข้มแสงxจำนวนวันหลังเริ่มทดลอง	18	0.76	4.84 **
Residual	224	0.29	2.46

หมายเหตุ ** : ระดับความเป็นไปได้ที่ 0.01

* : ระดับความเป็นไปได้ที่ 0.05

CV (จำนวนช่องดอก) = 102.00%

CV (จำนวนดอก) = 106.86%

ตารางที่ 31 จำนวนช่องดอกของปืนเชิงพันธุ์ PS3 และ PS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสง
ต่าง ๆ กัน เป็นเวลา 70 วัน โดยบันทึกทุก 10 วัน

พันธุ์	ความเข้มแสง (ลักซ์)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
		10	20	30	40	50	60	70
PS3	720	0 ¹	0	0	0	0	0	0
	4,900	0.80	0.20	0.20	0.60	0.20	0	0
	9,200	0.20	0.40	0.20	0.20	0.80	1.40	2.60
	63,000	0.20	0.80	0.60	1.40	1.80	1.40	1.80
PS4	720	0	0	0	0	0	0	0
	4,900	0	0	0	0	0	0	0
	9,200	0.20	0	0.20	0.20	0.20	1.20	3.00
	63,000	0.80	0.80	0.80	1.60	0.80	1.40	2.60

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 5 ช้ำ

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 0.17$$

$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 0.13$$

$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.24$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.18$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.31$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.24$$

ตารางที่ 32 จำนวนช่องคอกของ ป้ายเชิงที่ปักในสภาพความเข้มแสง 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษ์ เป็นเวลา 70 วัน บันทึกทุก 10 วัน

ความเข้มแสง (ลักษ์)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
	10	20	30	40	50	60	70
720	0 ¹	0	0	0	0	0	0
4,900	0.40	0.10	0.10	0.30	0.10	0	0
9,200	0.20	0.20	0.20	0.20	0.50	1.30	2.80
63,000	0.50	0.80	0.70	1.50	1.30	1.40	2.20

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 10 observations

$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.24$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.18$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.31$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.24$$

จำนวนคอกต่อช่องคอก

ในการทดลองปักป้ายเชิงพันธุ์ PS3 และ PS4 ในสภาพความเข้มแสงระดับต่าง ๆ คือ 720 4,900 9,200 และ 63,000 ลักษ์ เป็นเวลา 70 วัน บันทึกจำนวนคอกโดยนับจำนวนคอกที่บานอย่างสมบูรณ์แล้วในแต่ละช่อง ซึ่งบางช่องมีคอกเพียงชั้นเดียว บางช่องมีคอกหลายชั้น ในช่องที่มีคอกหลายชั้น นับจำนวนคอกในชั้นบนสุดเท่านั้น เมื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า จำนวนคอกที่มีในแต่ละช่องของ ป้ายเชิงขึ้นอยู่กับพันธุ์ ระดับความเข้มแสง และระยะเวลาหลังจากที่ได้รับแสง โดยพันธุ์ที่ต่างกันเมื่อได้รับสภาพความเข้มแสงสูงและระยะเวลานานเท่ากัน ให้จำนวนคอกต่อช่องที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 ในตารางที่ 30 พันธุ์ PS3 ที่ปักในสภาพความเข้มแสง 63,000 ลักษ์ เป็นเวลา 70 วัน มีจำนวนคอกเฉลี่ยต่อช่อง 6.40 คอก ส่วนในพันธุ์ PS4 ปักในสภาพความเข้มแสงและระยะเวลานานเท่ากัน มีจำนวนคอกเฉลี่ยเพียง 4.80 คอก (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 จำนวนครอคต่อช่อบง ปีชีนพันธุ์ PS3 และ PS4 ที่ปลูกในสภาพความเข้มแสง
ต่าง ๆ กัน เป็นเวลา 70 วัน โดยบันทึกทุก 10 วัน

พันธุ์	ความเข้มแสง (ลักซ์)	จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง						
		10	20	30	40	50	60	70
PS3	720	0 ¹	0	0	0	0	0	0
	4,900	2.40	0.80	0	2.40	0.80	0	0
	9,200	1.60	0.80	0	0.80	2.40	4.40	5.60
	63,000	0	4.00	4.80	4.80	8.00	6.40	6.40
PS4	720	0	0	0	0	0	0	0
	4,900	0	0	0	0	0	0	0
	9,200	0.80	0	0.40	0.40	0.80	2.00	3.60
	63,000	2.00	2.00	2.00	1.60	3.20	2.20	4.80

หมายเหตุ 1 : ค่าเฉลี่ยจาก 5 ชุด

$$LSD_{0.01}(\text{พันธุ์}) = 0.49$$

$$LSD_{0.05}(\text{พันธุ์}) = 0.37$$

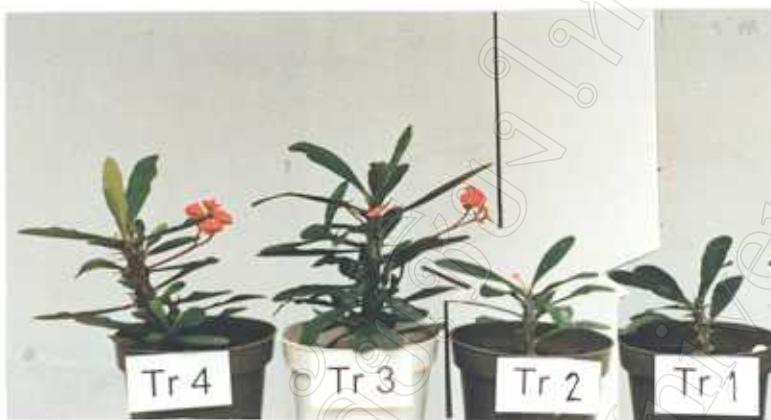
$$LSD_{0.01}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.69$$

$$LSD_{0.05}(\text{ความเข้มแสง}) = 0.52$$

$$LSD_{0.01}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.91$$

$$LSD_{0.05}(\text{จำนวนวันหลังเริ่มทดลอง}) = 0.69$$

การคัดเลือกต้นของดันปีบเชียนทั้งสองพันธุ์แสดงในภาพที่ 23 และ 24

ภาพที่ 23 ต้นปีบเชียนพันธุ์PS3 ที่ปลูกในสภาพความชื้นแสง 4 ระดับ จากซ้ายไปขวา
63,000 9,200 4,900 และ 720 ลักษณะติดต่อกันเป็นเวลา 70 วัน

ภาพที่ 24 ต้นปีบเชียนพันธุ์PS4 ที่ปลูกในสภาพความชื้นแสง 4 ระดับ จากซ้ายไปขวา
63,000 9,200 4,900 และ 720 ลักษณะติดต่อกันเป็นเวลา 70 วัน

4.4. การทดลองที่ 4 การศึกษาจำนวนโครโนโซม

การศึกษาจำนวนโครโนโซมในระยะ metamorphosis ของเนื้อเยื่อปลายยอด จำกัดจำนวนปลายยอดอย่างน้อย 10 ยอดในแต่ละพันธุ์ แล้วคัดเลือกเซลล์ที่มีรูปร่างปกติ ซึ่งเห็นขอบเซลล์ชัดเจน และเป็นเซลล์ที่อยู่แยกจากเซลล์ข้างเคียง เพื่อนับจำนวนโครโนโซม โดยนับอย่างน้อยที่สุด 10 เซลล์ แล้วบันทึกภายนอกได้ก่อนลงจุดบรรทบน์ ผลการนับจำนวนโครโนโซมโดยใช้ชีวนั้ง 4 พันธุ์ พบว่ามีจำนวนโครโนโซม $2n = 40$ แสดงในตารางที่ 35 และรูปที่ 25

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนโครโนโซมของปีชีวนั้ง 4 พันธุ์

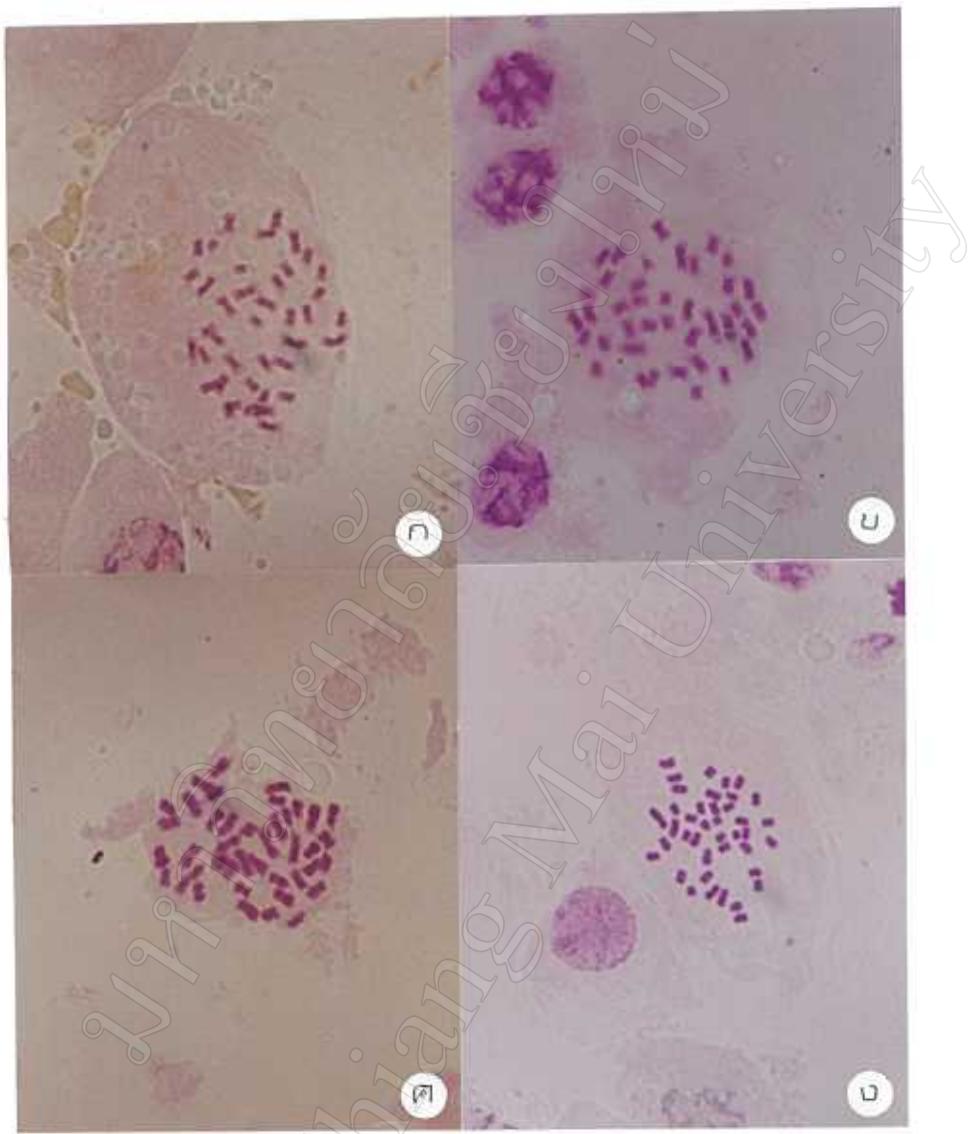
Source	df	MS
พันธุ์	3	0.43 ^{NS}
Error	36	2.26
Total	39	

NS - ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนโครโนโซมของปีชีวนั้ง 4 พันธุ์

พันธุ์	ลักษณะพันธุ์	จำนวนเซลล์ที่มีจำนวนโครโนโซม						Mode	$\bar{x} \pm SD$
		35	36	37	38	39	40		
FS1	ดอกสีเขียวฟู	-	1	-	3	1	5	40	38.9 ± 1.37
FS2	ดอกสีเหลืองจุดแดง	-	1	-	1	2	6	40	39.2 ± 1.32
FS3	ดอกสีแดงขนาดเด็ก	-	2	-	2	1	5	40	38.7 ± 1.64
FS4	ดอกสีแดงขนาดใหญ่	-	2	-	1	1	6	40	38.9 ± 1.66

เมื่อนำจำนวนโครโนโซมของปีชีวนั้ง 4 พันธุ์ มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความแตกต่างระหว่างพันธุ์ (ตารางที่ 34) พบว่าจำนวนโครโนโซมของแต่ละพันธุ์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เซลล์ที่มีจำนวนโครโนโซมที่มีความถี่สูงสุด (mode) คือ 40 เพราะแต่ละพันธุ์มีเซลล์ที่มีจำนวนโครโนโซม 40 อยู่ในช่วงระหว่าง 5 - 6 เซลล์ ส่วนค่าเฉลี่ย \pm standard deviation ($\bar{x} \pm SD$) ของทั้ง 4 พันธุ์นี้มีความผันแปรไม่นัก คือ ระหว่าง 38.7 ± 1.66 ถึง 39.2 ± 1.32 (ตารางที่ 35)

ภาพที่ 25 แสดงจำนวนไครโนโซมของปีบเชื้อพันธุ์ FS1(ก) FS2 (ข) FS3(ค) และ FS4(ด)
จำนวน 40 ภาพ กำลังขยาย 1,000 เท่า

4.5. การทดลองที่ 5 การเก็บรักษาและลองเกสรของโป๊ปปี้เชิญ

จากการเก็บรักษาและลองเกสรของโป๊ปปี้เชิญพันธุ์ PS5 และ PS6 ภายใต้สภาพอุณหภูมิต่างๆ กันคือ 38 - 40 25 - 28 13 - 15 และ 4 - 6 ° ซึ่งร่วมกับสภาพความชื้นต่างๆ แล้วนำมาทดสอบการออก และลองเกสรเริ่มออกหลังจากเลี้ยงในอาหารเป็นเวลานาน 30 นาที (การออกของลองเกสรแต่ละวันในภาพที่ 26) เปอร์เซ็นต์การออกของลองเกสรทั้งสองพันธุ์หลังจากเก็บรักษาให้ผลดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 เปอร์เซ็นต์การออก pollen tube ของดอกโป๊ปปี้เชิญ 2 พันธุ์ เมื่อเก็บรักษาและลองเกสรภายใต้ 4 สภาวะ เป็นระยะเวลา 60 วัน

จำนวนวัน ที่เก็บรักษา	พันธุ์	จำนวน pollen ที่ออก			
		38 - 40 ° ซ.	25 - 28 ° ซ.	13 - 15 ° ซ.	4 - 6 ° ซ.
1	PS5	+++	++++	++++	++++
	PS6	+++	++++	++++	++++
3	PS5	++	+++	++++	++++
	PS6	++	+++	++++	++++
6	PS5	+	+++	++++	++++
	PS6	+	++	++++	++++
10	PS5	-	+++	+++	++++
	PS6	-	++	+++	++++
15	PS5	-	++	++	++
	PS6	-	+	++	++
21	PS5	-	+	++	++
	PS6	-	-	++	++
28	PS5	-	-	+	++
	PS6	-	-	-	++
36	PS5	-	-	-	++
	PS6	-	-	-	+
45	PS5	-	-	-	+
	PS6	-	-	-	-
55	PS5	-	-	-	-
	PS6	-	-	-	-

หมายเหตุ : เครื่องหมาย - + ++ +++ และ ++++ หมายถึง pollen ไม่ออกเลย มีการออกเฉลี่ย

น้อยกว่า 5% อยู่ระหว่าง 5 - 20% และมากกว่า 50% ตามลำดับ

จากตารางที่ 36 แสดงเปอร์เซ็นต์การออกของ pollen tube ของละอองเกสรของดอกโนียงชีญ 2 พันธุ์ ที่เก็บภายในสภาพอุณหภูมิแตกต่างกัน 4 สภาพ เป็นระยะเวลาติดต่อกัน 60 วัน ได้ผลการทดลองดังนี้

การเก็บรักษาละอองเกสร ในสภาพอุณหภูมิสูง ($38 - 40^{\circ}\text{ ช}$) ร่วมกับการซึ่งต่อ พบร้า ในวันแรกที่เก็บมานั้น ความมีชีวิตของละอองเกสร ทั้ง 2 พันธุ์มีความใกล้เคียงกัน คือ มีความออกเฉลี่ยมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นทั้ง 2 พันธุ์ เริ่มมีการออกของละอองเกสร ลดลงเป็น $20 - 50$ เปอร์เซ็นต์ $5 - 20$ เปอร์เซ็นต์ ต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีการออกเลย เมื่อเก็บรักษานาน 1 วัน 3 วัน 6 วัน และ 10 วัน ตามลำดับ

การเก็บรักษาละอองเกสร ในสภาพอุณหภูมิห้อง ($25 - 28^{\circ}\text{ ช}$) ร่วมกับความชื้นต่ำ เมื่อเริ่มเก็บรักษาและหลังจากนั้น 1 วัน ทั้ง 2 พันธุ์ ความมีชีวิตของละอองเกสร ใกล้เคียงกัน คือมีการออกเฉลี่ยมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นพันธุ์PS5 เริ่มมีการออกเฉลี่ยของละอองเกสร ลดลงเป็น $20 - 50$ เปอร์เซ็นต์ $5 - 20$ เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีการออกเลย เมื่อเก็บรักษานาน 3 วัน 6 วัน 15 วัน และ 21 วัน ตามลำดับ

การเก็บรักษาละอองเกสร ในสภาพที่เย็น ($13 - 15^{\circ}\text{ ช}$) ร่วมกับความชื้นต่ำ พบร้า เมื่อเก็บรักษาในช่วง 6 วันแรก ความมีชีวิตของละอองเกสร ในทั้ง 2 พันธุ์ มีความใกล้เคียงกันคือ มีการออกเฉลี่ยมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นเริ่มลดลงเป็น $20 - 50$ เปอร์เซ็นต์ $5 - 20$ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเก็บรักษานาน 10 วันและ 15 - 21 วัน เมื่อเก็บรักษาต่อไปถึง 28 วัน ในพันธุ์PS6 ไม่มีการออกส่วนในพันธุ์PS5 มีการออกต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อเก็บนานถึง 36 วัน จะไม่มีการออก

เมื่อเก็บรักษาละอองเกสร ในสภาพห้องเย็น ($4 - 6^{\circ}\text{ ช}$) ร่วมกับความชื้นต่ำ พบร้า เมื่อเก็บรักษาละอองเกสรไว้นาน 10 วันแรก พันธุ์PS5 และ PS6 ยังมีการออกมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นพันธุ์PS5 เมื่อเก็บรักษาเป็นเวลานาน 15 - 28 วัน 36 วัน 45 วัน และ 55 วัน ความมีชีวิตของละอองเกสรจะเริ่มลดลง โดยมีการออกเฉลี่ยเป็น $20 - 50$ เปอร์เซ็นต์ $5 - 20$ เปอร์เซ็นต์ ต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีการออกเลย ตามลำดับ ส่วนในพันธุ์PS6 การออกเริ่มลดลงเป็น $20 - 50$ เปอร์เซ็นต์ $5 - 20$ เปอร์เซ็นต์ ต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีการออก เมื่อเก็บรักษาไว้นาน 15 - 21 วัน 28 วัน 36 วัน และ 45 วัน ตามลำดับ

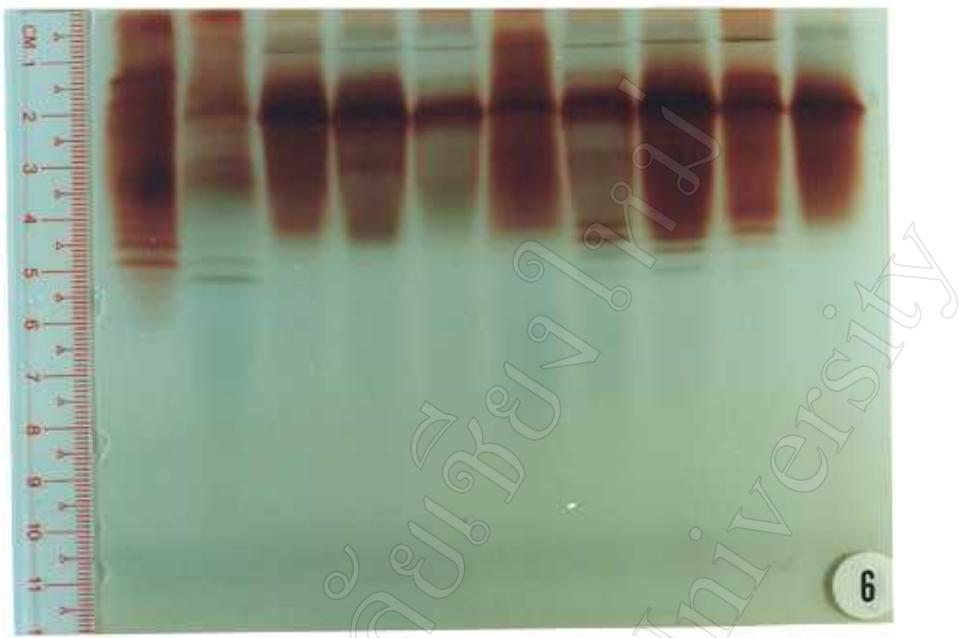
ภาพที่ 26 การเจอกันของ pollen tube ของโพลีเซียนที่เลี้ยงใน culture solution กำลังขยาย 200 เท่า

4.6. การทดลองที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกผสมโดยใช้เทคนิคทางอิเล็กโทรโฟรีซิส

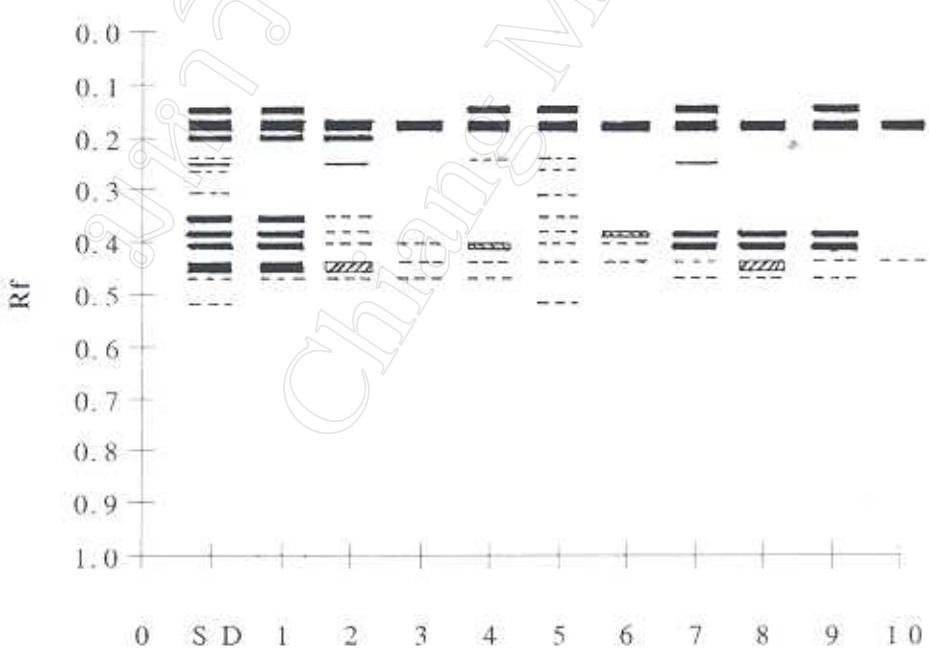
โป๊ยเซียนเป็นพืชที่มีความต้านแปรทางรูปร่างของดอก ลักษณะต้นได้มาก เนื่องจากเป็นพืชผสมตัวเองชนิด geitonogamy ซึ่งมีโอกาสเกิดการผสมข้ามได้ โดยที่ดอกตัวเมียจะพร้อมผสมก่อนเกสรตัวผู้ประมาณ 3 วัน การศึกษาครั้งนี้เพื่อที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นพ่อดันแม่ และต้นลูกผสมโดยใช้เทคนิคทางค้านอิเล็กโทรโฟรีซิส ในการทดลองนี้ใช้โป๊ยเซียนพันธุ์ FS1 (สีเขียวปู) เป็นต้นแม่และ FS4 (สีแดง) เป็นต้นพ่อ และลูกผสมจำนวน 8 ต้น เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกผสม โดยใช้ออนไซม์ peroxidase และ esterase ผลการแสดงออกของไอโซไซม์ peroxidase และ esterase แสดงไว้แล้วในภาพที่ 27 และ 29 ตามลำดับ และการเปรียบเทียบจะชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อศึกษาจาก zymogram ในภาพที่ 28 และ 30 ตามลำดับ ซึ่งให้ผลการทดลองดังนี้

Peroxidase

ออนไซม์ peroxidase ในใบแก่ของต้นพ่อ (Lane 1 ในภาพที่ 28) ให้แคนสีปราภู 8 แคน ค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ เท่ากับ 0.15 0.18 0.20 0.36 0.39 0.41 0.45 และ 0.47 ในต้นแม่ (Lane 2 ในภาพที่ 28) ให้แคนสี 8 แคน ค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์เท่ากับ 0.18 0.20 0.26 0.36 0.39 0.41 0.45 และ 0.47 ในลูกผสมทั้ง 8 ต้น (Lane 3 - 10 ในภาพที่ 28) บางต้นให้แคนสีน้อยกว่าต้นพ่อและต้นแม่ คือ ในต้นลูกผสมหมายเลข 3 4 6 7 8 9 และ 10 โดยบางแคนได้รับมาจากต้นพ่อ บางแคนได้รับมาจากต้นแม่ หรือบางแคนจะได้มาจากการทั้งในต้นพ่อและต้นแม่ ในบางต้นอาจจะมีแคนสีมากกว่าหรือเท่ากับจำนวนแคนในพ่อหรือแม่ โดยที่บางแคนพบในลูกผสมแต่ไม่มีในต้นพ่อ หรือต้นแม่คือลูกผสมหมายเลข 5 แคนสีปราภู 10 แคน มีค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.25 0.27 0.31 และ 0.52 ซึ่งไม่พบในต้นพ่อหรือต้นแม่ แต่ไม่พบแคนที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.47 ที่มีพังในพ่อ และแม่ ส่วนในต้นลูกผสมหมายเลข 7 มีแคนสีที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.15 0.18 0.25 0.39 0.41 0.45 และ 0.47 เป็นแคนที่พบในต้นพ่อหรือต้นแม่ และพบแคนสีที่ไม่มีในพ่อและแม่เกินมาก็อยู่ที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.25

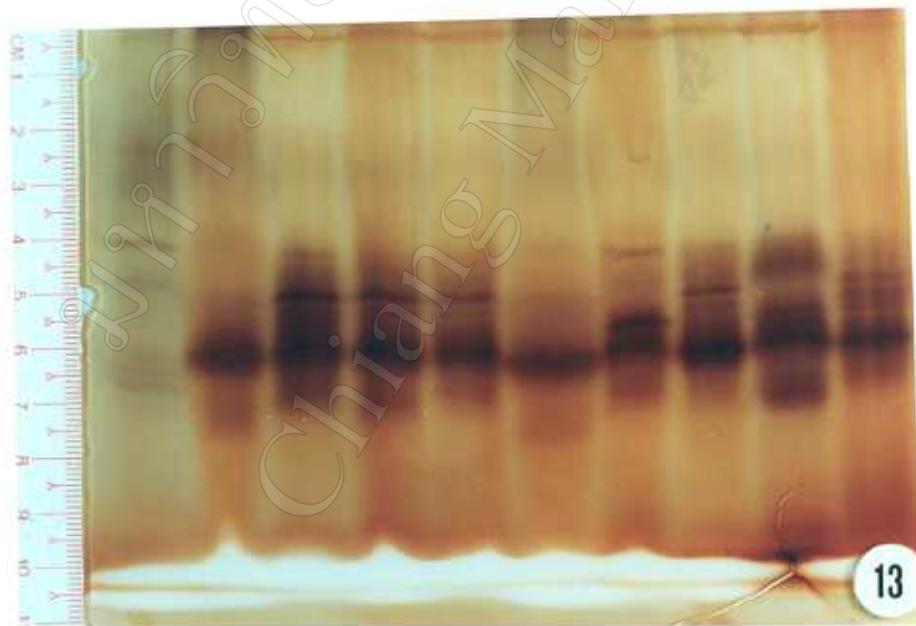
ภาพที่ 27 การแสดงออกของ酵素 peroxidase จากเนื้อเยื่อส่วนใบแก่ของโป๊ยกีน
ต้นพ่อแม่และลูกผสม

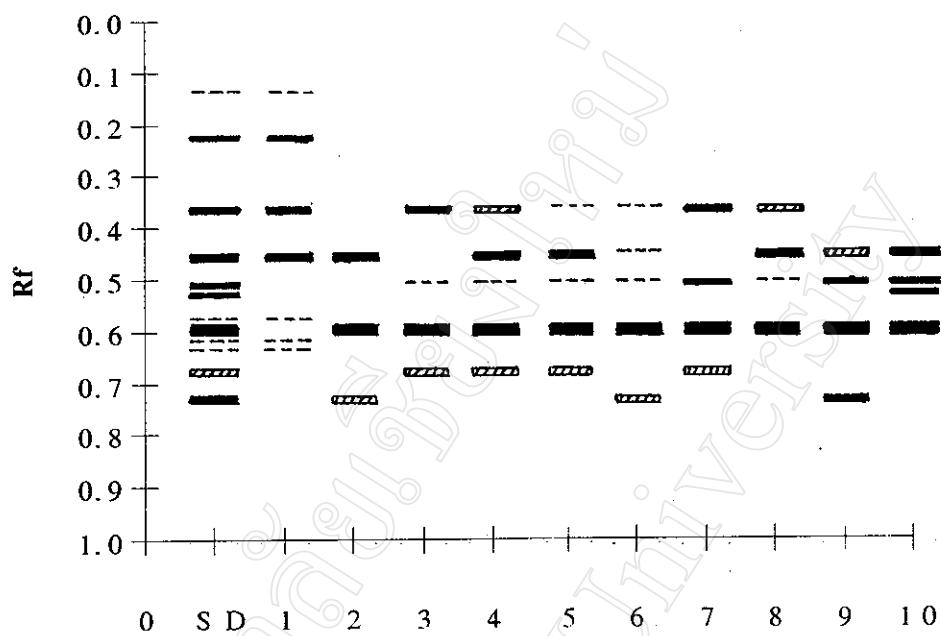
ภาพที่ 28 Zymogram ของ酵素 peroxidase จากเนื้อเยื่อส่วนใบแก่ของโป๊ยกีนพ่อแม่
และลูกผสม โคด Lane 1 : FS4, Lane 2 : FS1, Lane 3-10 : FS1 x FS4

Esterase

ในการจัดแผนกความแตกต่างของพ่อแม่และลูกผสม โดยใช้อิโซไซน์ esterase พบร่วมด้วยพ่อเด่นสีที่ปราศจาก 7 แทน ค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์เท่ากับ 0.14 0.23 0.38 0.46 0.58 0.62 และ 0.64 ส่วนในดันแม่ให้แทนสีเพียง 2 แทน ค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์เท่ากับ 0.60 และ 0.72 ในดันลูกผสมแทนสีที่ปราศจาก ส่วนใหญ่ได้รับจากดันพ่อหรือดันแม่ บางແຕບพบในดันพ่อ ดันแม่แต่ไม่พบในลูกผสม คือแทนสีที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์เท่ากับ 0.14 0.23 0.58 0.62 และ 0.64 แทนสีพบร่วมด้วยลูกผสมแต่ไม่พบในดันพ่อและแม่ ได้แก่ แทนที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์เท่ากับ 0.44 พบร่วมดันลูกผสมหมายเลข 9 แทนที่มีค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.51 พบร่วมในลูกผสมทุกดัน แทนที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.53 พบร่วมในลูกผสมหมายเลข 10 และ แทนสีที่มีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ 0.68 พบร่วมในลูกผสมหมายเลข 3 4 5 และ 7

ภาพที่ 29 การแสดงออกของไอโซไซน์ esterase จากเนื้อเยื่อส่วนใบแก่ของ โนปเปอร์เชิน
ดันพ่อแม่และ ลูกผสม

ภาพที่ 30 Zymogram ของไอโอดีไตรน์ esterase จากเนื้อเยื่อส่วนในแก่ของ โนร์เชียนพ่อแม่และลูกผสม โดย Lane 1 : FS4, Lane 2 : FS1, Lane 3-10 : FS1 x FS4